உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவகர்ணாமிர்தம்.

திருப்பனந்தாட் காசிமடாதிபதி

ஸ்ரீமத். குமாரசாமிச்சுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

திருவாவடுதுறையாதீனவித்வான்

சபாபதிநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது

அவர்மாணாக்கர்

சிவப்பிரகாசபிள்ளையால்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னைபட்டணம்:

பார்த்திப௵ ஆவணிமீ கஉ.

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS.

கணபதிதுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவாவடுதுறையாதீனத்து

ஸ்ரீ. இராமலிங்கசுவாமிகள்

இயற்றியது.

ஏர்பூத்தபுவிமடந்தையந்தரத்தின்மேலுலகமெவையும் மார்காற், பார்பூத்தநந்தலைமேல்விழிணும்விழுமென்றஞ்சிப்பலகை நீட்டி, வார்பூத்தவவ்வுலகமெவற்றினையுந் தாங்குதல்போல்வர் னளாவிச்,சீர்பூத்தபலதெங்கந்தருக்கண்மேலோங்கும்வளச்செ ன்னிநாட்டில். (க)

கருதுபலவிளங்கெதெங்கின்வண்குருத்தின்மேலிவர்ந்துகால்க ணீட்டி, மருவுபலகருமந்தியுறைதல்கௌணியர்பெருமான்வா திற்றோற்ற, பெருகுகருஞ்சமணர்பலகழுவின்மேலிவர்ந்தமரு ம்பெற்றிபோலுந், திருவளர்பூம்பொழில்சூழ்ந்தபெருஞ்செல் ப்பனைசெழுஞ்செழுந்தலத்தில். (உ)

வலமலியும்புகழ்க்காசியகிலேசன்றிருவுள மகிழ்ச்சிபூப்ப, நலமலியுங்குமரகுருபரமுனிவர்பெருமான்சீர்நண்ணிமேலாம், புலமலியுந்திருமரபுமேன்மேலுந்தழைத்திந்தப் புவிமேலோங் கப், பலமலியும்புலவரெலாமுன்செய்பெரும்புண்ணியத்தின் பயனேயாகி. (௩)

அடியேன்போல்வார்பலரும்வேண்டுவனபெற்றுய்யவமர்
துவாழ்வோ, னொடியாதபெருஞ்செல்வம்பெருங்கல்வியிவ்வி
ரண்டுமொருங்குபெற்றோன், படியாவுமையாநீபல்லாண்டுவா
ழ்கவெனப்பலர்க்குமீவோன், முடியாவின்சொல்வாய்மை
பொறைகருணைமுதனலங்கண்முழுதும்வாய்ந்தோன். (௪)

துய்யபுகழ்க்காசிமுதற்சேதுவரையுந்தருமந்துலங்கச்செய்
வோன், வெய்யமற்ப்பகையினருமொருபிழையுஞ்சொலமுடி
யாமேன்மையாளன், வையமொளிர்புகழ்க்குமரசாமிமுனிவர
ர்கோமான்மன்றவாணன், செய்யதனிப்புராத்துவானென்குணர்த்
துமிந்நூன்மொழிபெயர்ப்பாயென்றுசெப்ப. (௫)

தாங்குபுகழையாநின்றிருவருளிவ்வாறுயிற்றடையென்னே
சிர், தேங்குமிதுசெயமுன்னா ளென்னபெருந்தவமுயன்று
செய்தேன்கொல்லோ, பாங்குறமன்யானெடுத்தபலபிறப்பு
ளிப்பிறப்பேபயன்மேவிற்றென், றோங்குமுளத்தடங்காது
மகிழ்ச்சிமேன்மேலும்வளர்வுற்றுவிம்ம. (௬)

வாய்ந்தபுகழ்த்திருக்கோணமாமலைமுதற்பலதலமுமாண்புற்
றோங்கி, யேய்ந்தபெருஞ்செல்வமும்வான்கல்வியுமேன்மேலு
ம்வளரீழநாட்டி, லாய்ந்தபலவளங்களுஞ்சால்வடகோவைப்
பொன்னகரிலளவில்சீர்த்தி, தோய்ந்தநான்மறைச்சைவசமய
மெங்குந்தழைத்தோங்கத்தோன்றிவாழ்வோன். (௭)

எங்களாவடுதுறைச்சுப்பிரமணியதேசிகன்பாலெய்தித்தீக்
கை, துங்கமுறமூன்றும்பெற்றவனடியானெனப்பலருஞ்சொ
ல்லப்பெற்றோன், பங்கமறவழிவழியேயுயர்சைவக்குடியினி
லுற்பவித்துமேன்மைப், புங்கவரும்புகழ்நீறுங்கண்மணியுமஞ்
செழுத்தும்பொருளாக்கொண்டோன். (௮)

சிறப்புப்பாயிரம்.

அரனுடையபுத்திரர்க்குமபிமானபுத்திரர்க்குமமைந்தவூரென், நரனுடையசெய்ஞ்ஞுலூர்ப்பணியியற்றியறிஞருளமுவக்கப்பெற்றேன், றரனுடையநற்குமரசாமிமுனிவரனெனவேசாற்றற்கேற்ப, வரனுடையன்முனிவர்கட்குமெனிலவன்சீர்ரார்சொல்லவல்லர்மற்றோ. (௯)

அன்னவனேகல்வியினுஞ்செல்வத்துமமோகனெனவறியாரம், முன்னவன்சொற்றிடவுவந்துசிவகர்ணுமிருதமெனமுநூலை, நன்னவமாங்கோவைநகர்ச்சப பதியென்றியற்பெர்ங்காணவலோனக், தென்னவனுண்மகிழ்தமிழ்ச்செய்தச்சிமிவித்துப்பெரிதுசிறந்தானம்மா. (௪)

கும்பகோணக் காலீஜ்தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீ. சாமிநாதையரவர்கள்

இயற்றியது.

புகழ்பூத்தமறைநான்கும்பொதுநூலன்றெனச்சைவர்புகலநின்று, நிகழ்பூத்தசிகண்டமதங்லேப்பப்புறமதங்கணிலேயாபட, வகழ்பூத்தமதிலணிட்யப்பலனடிய்ப்பலனருளாலவைந்துத், திகழ்பூத்தவப்பயதீக்கிதராசயோகிமுனஞ்செய்பன்மிலுள். (க)

விளங்குநலசிவகருணுமிருதத்தைத்தென்மொழியில்விளங்கென்ன, வளங்குலவுதவச்செல்வக்குமரகுருபரமுனிவன்பிற்றேன்றி, யுளங்குலவுமவன்போற்சுப்பிரமணியகுருமரியாலுயர்ச்சிமேவித், தளங்குலவுபொழிற்காசித்தருமபரிபானஞ்செய்தகைமைவாய்ந்தோன். (உ)

சிந்தைநெகிழ்ந்துருகவிழியருவிபொழிந்திடவுடலஞ்சிலிர்ப்
பிமுக்க, ணெந்தைபிரானடிமலரைக்கடிமலர்கொண்டருச்
சிக்குமியல்புமேயோன், நிந்தையிறன்பெயர்க்கேற்பச்சேய்ஞ்
ஞூரரன்பணிசெய்ந்நியமம்பூண்டோன், முந்தைவளப்பனசை
நகர்க்குமாரசாமிப்பெயர்கொண்முனிவர்கோமான். (௫)

மனமகிழ்வுற்றுரைப்பவடநூல்வல்லார்வாழ்த்தெடுப்பமாண்
பார்தென்சொற், பனுவறெரிபுலவரொலாம்பாராட்டத்தென்
மொழியிற்பகர்ந்திட் டானு, லனைவருமிடப்பாகத்தமலனரு
ளாகமநூலரிய்விந்தைதன், வனைபுகழ்சேர்யாழ்ப்பாணவடகோ
வைச்சபாபதிநாவலன்றன்மன்னே. (௬)

சேற்றூர்ச் சமஸ்தானவித்வான்

ம-௱-௱-ஸ்ரீ

சுப்பிரமணியகவிராசர்

இயற்றியது.

மருவியநாற்சங்கத்துளுயர்பாஞ்சசன்னியத்தின்வருமு
ம்போற், றிருவுறுநாற்குலத்துண்மேற்குலத்தில்வருமப்ப
க்கிதனுமேலோன், பெருகியபல்லுடுமதிகண்மழுங்கியவிண்
த்தலரிபிறங்குமாபோ, லிருநிலத்திற்புறமதங்கண்மறைந்
ச்சைவந்துலங்கியெழில்குலாவ.

வடமொழியிற்பன்னூல்செய்தனன்சிவமாமேல்வீடுமரு
வோர்க்குத், திடமுறவோர்நூல்வழியேசெலலமையுமெனச
விஞர்செப்புங்கீர்த்தி, யுடன்மருவப்பன்னூலுட்சிவகர்ண
ருதமெனுமொருநூலைத்தென், கடல்வலயத்துயர்காசிமடா
யத்திற்கதிபதியாங்கருணைக்கோமான். (௨)

அனையநகர்ப்பாதிமுன்னரடுத்துறைப்போர்தமையஃதே யாக்குவோன்மெய், வினைகலையாயுமவர்மனக்கலையுருக்கிமதிக்கலைபோல்வளரச்செய்வோன், நினையினேராருநேராருமிலையெனுந்தகையினெடியோனென்றுந், தனைநிகர்தானெனும்பதிபோற்றனைநிகர்தானென்னவெவருஞ்சாற்றப்பெற்றோன். (௩)

தவநிலையாம்வல்லிபடர்தருகுமரசாமிமாதவன்றன்சாற்று, வமுறுகட்டளைகொண்டென்றனைப் போல்வாருளத்தாய்ந்து ன்குதேறிச், சிவமுறத்தென்மொழியாற்செய்தச்சியற்றினான் கோவைசிறக்கவாழ்வோன், பவமறத்தொன்னூலுணர்நாவலர்புகழ்நாவலன்சபாபதிவல்லோனே. (௪)

திருவாவடுதுறை

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமிப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நலமலியும்பனையேட்டில்வரைநூனுட்செவிற்புதுக்குநன்மைபோலப், புலமலியுஞ்சாமவேதியர்மரபின்மேன்மைதனைப்புதுக்கவந்த, பலமலியுமப்பயதீக்கிதர்செய்பலகலைப்பெருமைபகர்வதோவக், குலமலியும்பன்னூலிற்சிவகர்ணாமிருதமுமக்கொள்கைத்தாமால். (௧)

அனையநயசிவகர்ணாமிருதமதைப்பலகாற்கேட்டன்புமிக்குத், தனையில்பெருந்தவச்செல்வங்கல்வியெனுமுயர்செல்வந்தயங்கல்போல, நினைவரியபொருட்செல்வநிறைந்தொளிரும்பனசையில்வாழ்நிபுணனியாரும், வனையுமெழினற்குமரசாமிமுனிவரர்பெருமான்வாய்மைமிக்கோன். .. (௨)

தென்மொழியின் மொழிபெயர்த்தச்சிடுவிக்கவென்றெடுத்
துச்செப்பவீது, நன்மைதருமெனவியற்றிப்புகழ்படைத்தானி
யாவனெனினவில்யாழ்ப்பாணத், தின்மருவுவடகோவைப்ப
தியினன்கல்வியில்வாணியெனவேசான்றோர், சொன்மலிசீர்
நாவலன்சபாபதியாமெழிற்பெயர்கொளீய்மையோனே. (௫)

சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவகர்ணாமிர்தம்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வாகைப்பாடற்றொழுதுமாதவச்சிவஞான
யோகிசுப்பிரமணியதேசிகனையுண்ணிறீஇத்திந
மீகொளப்பதீக்கிதனருள்சிவகர்ணாமிர்தத்தை
யுகமாத்தமிழ்ப்பெயர்த்துநாவலர்பொருட்டுரைப்பாம்.

நடராசவணக்கம்.

ஞாலத்துநரர்க்குறுதிதன்னடிக்காட்சியிற்றனேயமையுநன்கு, சாலப்பற்பலவேறுசெயல்வேண்டாவென்றுணர்த்தன்மானத்தூன்கைக், கோலத்திற்குயிற்றபயபூக்கிளையொடிரும்பிறவிதனைக்குங்கோளில், சிலத்தர்புரக்குமொருபகையாய் மன்றிலங்கொளியைச்சரணஞ்சேர்வாம்.

இச்சகத்தின்றோற்றநிலையிறுதியெதன்விளையாட்டாம்யாதின்பாடே, துச்சிலுறைபல்லுயிர்க்கும்பிறப்பறுத்தல்சுதந்திபாத்தோன்றும்வேத, னச்சுதன்பூசிக்குமடிக்கமலமுடைத்தூயுருக்குக்கபபாலாயப், பொச்சமலமில்லுமையொடொன்றுசதாசிவபபிரயப்பொருளுட்காண்பாம்.

நூல்வரலாறு.

அம்பிகையோடுகூடுய்வடிவுடைநித்தரான
வெம்பெருஞ்சதாசிவப்பேரிறைவரேபிரமமென்றுஞ்
சம்பெரும்விபூதிலேசமேயிந்தச்சகமாமென்று
மிம்பர்மற்றெடுத்துரைப்பவைதிகரென்பமன்றே.

பாஞ்சராத்திரத்திற்சாலப்பதிந்தபுந்தியர்களானோர்
தாஞ்சிவபிரானுயர்ச்சிதன்னின்மிக்கழுக்காறுற்றுத்
தீஞ்சுவைகொழிக்குஞ்சந்தத்திருமறைகளுக்குமிக்கு
வாஞ்சைவிண்டுயர்ச்சிமேலும் வகுப்பர்தாற்பரியமன்றே.

அத்திறமறுக்குவண்ணமளப்பில்சீர்ச்சிவச்சொன்முற்சொ
டத்துவவிவேகநூலிற்சாற்றினம்விரித்திட்டந்தச்
சுத்தநூற்பொருளையெல்லாஞ்சுருக்கியீண்டுரைக்கலுற்றாம்
வித்தையின்மெலியர்தாமுஞ்சிவபிரான்மேன்மைதேற.

நூல்.

பூர்வபக்கம்.

அயர்தாங்கூறுமாறிது:—

"இப்பூதங்கள் எதன்பானின்று தோன்றும் தோற்றமுற்றன எதனாலுயிர்ப்புடைத்தாம் எதன்பாலொடுங்கிச் சூக்குமமாயுறையும் அதனையறிக அதுவே பிரமம்" எனவும், "வானத்தையும் புடவியையுந் தோற்றுவிக்குங்கடவுள் ஏகன்" எனவும், "இச்சகத்தோற்றமுதலியதொழிலுமொருதன்கணுண்டாமதுபிரம்மமே" யெனவுஞ், சுருதிகளாலும் வேதாந்தசூத்திரத்தாலு மினிதுதுணியப்படுஞ் சகத்தின்றோற்றமுதலியவற்றிற்குக் காரணமாகுதல் முடியபிடேகஞ்செய்யப்பட்டமன்னவற்கு வெண்கொற்றக்குடை சிறப்பிலக்கணமாதல்போலப் பரப்பிரமப்பொருட்குச் சிறப்பிலக்கணமாம். மந்திரத்தும் அருத்தவாதத்தும் ஏனைவைபவங்களைக்கூறுதன் மந்திரிமுதலியோர்க்கு மன்னவற்குங் கரிதுரகவரபூடணமுதலியன பொதுவிலக்கணமாதல்போல ஏனைக்கடவுளர்க்கும் பரப்பிரமப் பொருட்கும் பொதுவிலக்கணமாம். அங்ஙனமன்றே, "இரணியகருப்பன் முதற்கணிருந்தனன்" "இந்திர உன்னின்மிக்கானில்லை" "இந்திரன் உலகினுயர்ந்தோன்" இறந்ததற்கும் நிகழ்வதற்கும் இந்திரன் வேந்தன்" "அங்கிகடவுளர்க்கு முகமுந் தலைவனுமாம்" "அங்கி கடவுளர்க்கு முற்செல்வானு முதல்வனுமாம்." "அங்கிசோமனென்னுமிவ்விருவருங் கடவுளர்க்கரசர்" "எல்லாக்கடவுளரும் அங்கியே" "இறந்ததும் நிகழ்வதுமானசகத்துக்குச் சூரியன் ஆன்மா" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகள் காணப்படுதல்பற்றியென்பது.

இனி மந்திரங்களினும் அருத்தவாதங்களினும் ஆண்டாண்டுச் சிவனுக்கு ஏனைவைபவங்கள்கூறப்படும். அங்ஙனமாயினும், "நாராயணனொருவனேயிருந்தான் பிரமனிருந்திலன் ஈசானனிருந்திலன் அக்கினிசோமர்களிருந்திலர் இவ்வானமும் வையமுமிருந்தில" என்றறற்றொடக்கத்து மகோபநிடத வசனத்தொகுதியானும், "புருடனுன நாராயணன் பிரசைகளைச் சிருட்டிப்பலென்று காமுற்றான்" "நாராயணன்பானின்றும் பிரமன்பிறக்கும் நாராயணன்பானின்றும் உருத்திரன்பிறக்கும்" என்றற்றொடக்கத்து நாராயணோபநிடதவசனத்தொகுதியானும், "ஈண்டுமுதற்கணொன்றுமிருந்திலது மூலமின்றியும் ஆதாரமின்றியும் பிரசைகளுதிக்கும் திவ்வியதேவனுனநாராயணனொருவனேயிருந்தான்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுபாலோபநிடதவசனத்தொகுதியானும், ஏனைக்கடவுளர்மாட்டுஞ் சென்று பொதுவாதற்குடன்படாத நாராயணசத்தவாச்சியனுனபுருடோத்தமனே சகதினுற்பத்திமுதலியவற்றிற்குக்காரணனென்றோதப்படுதலின், அவனேபரப்பிரமப்பொருளாமென்று துணியப்படும்.

"சௌமிய சத்தேமுதற்கணிருந்தது" "இஃதுபிரமமாகவேமுதற்கணிருந்தது" "இஃதோரான்மாவாய்முதற்கணிருந்தது" என்றற்றொடக்கத்தனவாக ஏனைச்சுருதிகளிற்போந்த காரணவாக்கியங்களிற் கேட்கப்படுங் காரணத்தையுணர்த்துஞ் 'சத்து' 'பிரமம்' 'ஆன்மா' வென்னும்பொதுச்சொற்கள், "அங்கிசோமர்பொருட்டுப் பசுவை யாலம்பனஞ்செய்க" என்று விதிவாக்கியத்திற் படிக்கப்பட்டதூஉங் கோமுதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவானதூஉமாகிய 'பசு' வென்னுஞ் சத்தஞ் "சாகவபையது" என்னு மந்திரத்திலோதப்பட்ட சாகத்தின்கண்முடிதல்போலச் "சாகந்தானேமந்திரவெழுத்

தான்'' என மீமாஞ்சையாருமத்தியாயத்திற் கூறப்படுமிழுகி யதிகரணநியாயத்தினுனே புருடோத்தமன்கண்முடிபெய்து மென்பது.

அற்றேல், அதர்வசிரசில் ''நானொருவனே முதற்கணிரு ந்தேன்'' என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கடவுளானைநோக்கிச் சிவனுெகிய வசனந்தானும், ''எப்பொழுது இருளிருந்தது அப் பொழுதுபகலில்லை இரவில்லைச் சத்தில்லை அசத்தில்லைச் சிவ னொருவனேயிருந்தான் அஃது அக்கரம் அஃது சூரியனினும் பெரிது அதன்பானின்றும் அறிவு முன்னர் உதித்தது'' என் னுஞ் சுவேதாச்சுவதரோபநிடதமந்திரத்தானும், இருண்மா த்திரமிருந்த சிருட்டியின் முதற்பொழுதிற் சிவன்முழுமுத லாய் நிலைபெறுதல் கூறப்படும். ''விச்சுவாதிகளுயும் பேரிரு டியாயுமுள்ள எவ்வுருத்திரன் கடவுளர்க்கு முதல்வனை இ ரணியகருப்பனை அவன்றோன்றும்பொழுது நோக்கினன் அக்கடவுள் எம்மை நல்லறிவுடையமாகச்செய்க'' என்னுந் தைத்திரிய மந்திரத்தான் அனைத்திற்குமுதல்வனை இரணிய கருப்பனையுஞ் சிருட்டிக்குங்கருத்தாவாக ஓதப்படுதலின், சிவ ன்முழுமுதல்வனுதல் உரைக்கப்படும். அதர்வசிகையினும் ''இப்பிரமன் விண்டு உருத்திர னிந்திரனென்பார் பிறக்கின்ற னர்'' எனப்பிரமன் முதலியோர்க்குக்காரியத்தன்மைகூறிக், காரணன்றான் றியானிக்கற்பாலன் ஐசுவரியமனைத்தினையுமு டையனும் அனைத்திற்குமீசனுமான சம்பு ஆகாயநடுவிற்றியா னிக்கப்படும்''என்னும்வாக்கியத்தினுற்சிவன்முழுமுதலாதன் றேராகவேகூறப்படும். ஆகலின், காரணவாக்கியங்களெல்லா ஞ்சாகபசுநியாயத்தானேபுருடோத்தமன்கண்முடிபெய்துதல் யாங்ஙனந்துணியப்படுமெனின்;—கூறுதும்:''கடவுளர் சுவர்க் கலோகத்தையடைந்தனர்;அவர் நீர்யாரென்றுருத்திரனைவினு

யினார்; அவனிறுப்பானாயினன்: நானொருவன் முதற்கணிருந்த
னனே இருக்கின்றனன் இருப்பல் என்னின் வேறானொருவ
னுமில்லை என்று; அவனந்தரத்தி னந்தரத்தைத் தலைக்கூடினா
ன்; திக்கினந்தரத்தையுந் தலைக்கூடினான்; அப்பெற்றியனான
நான் நித்தியன்; அநித்தியன்; நான்பிரமனாகேன்; நான்பிரமனா
வேன்; நான்கீழ்த்திசையி லுள்ளேன்; நான் மேற்றிசையிலுள்
ளேன்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக விங்ஙனமன்றே அதர்வசி
ரசிற் கேட்கப்படும். ஈண்டு உருத்திரன் 'முழுமுதலாகவும்
ல்லாமாகவும் இருந்தே'னென்றிறுத்தது தன்னைக்குறித்தன்று.
பின்னர்க்குறித்ததியாதினையோவெனின்;— "நான் மனுவா
னேன் சூரியனானேன்" என வாமதேவமுனிவன் றனக்கந்
தரியாமியாய்நிற்கும்பரமான்மாவைக் குறித்துக்கூறிய வெல்
லாமாந்தன்மைபோலத் தனக்கந்தரியாமியாய் நிற்கும்பரமா
ன்மாவைக்குறித்தே யென்க. அற்றாகலினன்றே பரமான்மா
வுக்கன்றோ காரணத்தன்மை முதலியன வுண்மை வெளிப்
படையாம்; 'நான்முதற்கணிருந்தனன்' என்றற்றொடக்க
த்துரைகள் உனக்கியாங்ஙனம் பொருந்துமென்னு மாசங்கை
யை யொழித்தற்பொருட்டு, 'அவனந்தரத்தினந்தரத்தைத்த
லைக்கூடினான் திக்கினந்தரத்தையுந் தலைக்கூடினான்' என்றி
வ்வுருத்திரவசனமெழுந்ததென்பது.

புத்தியையுறையிடனாகக் கோடலொன்றோ, அந்தரியாமி
ப்பிராமணத்திற்கூறியாங்கு, அனைத்தினுநிறைந்த பரமான்
மாவுக்குத் தேவர்மக்களையுணர்த்தும்பதங்களுக்குப்போலப்,
பதங்களனைத்திற்கும்பொருளாதலும் ஒப்பப்படுதலின், முன்
வாக்கியத்திலுள்ள 'நான்' என்னும்பதம் தன்னகத்துள்ளப
ரமான்மாவையுணர்த்திப் பிரகிருதமாதலொன்றோ, இரண்
டனுமொன்றானே, 'அவன்' எனப்பரமான்மாத்தற்பதத்தா

லுபசரிக்கப்படும். அதனாலே, அவன்—பரமான்மா,—அந்த ரத்தின்—பிராணன்முதலிய வற்றினும்,—அந்தரம்—உள்ளான தன்றான்மாவையும்,—திக்கின்— திக்கனைத்தினுமுளவான பொருட்டொகுதியையுற்ற,— அந்தரம் — உயிர்த்தொகுதியையும் அந்தரியாமித் தன்மையாற்றலைக்கூடினானென்பது, அதன்பொருளாம். ஆகவே, அக்கருத்துப்பற்றியே முழுமுதற்றன்மைமுதலியவற்றை எனக்குக்கூறினேனென்பது கருத்து. இந்தவாக்கியம் உருத்திரனனைத்திற்குமந்தரியாமியாதலைக்கூறும், முன்வாக்கியமும் அவனுக்கேமுழுமுதற்றன்மை முதலியவற்றையாதும், என்றோமோவெனின்;-என்றும்; என்னை? அங்ஙனங்கூறின், இஃதுருத்திரவாக்கியமாகலின் "நான்றலைக் கூடினேன்" எனப்பிரயோகிக்கற்பாலதாமாகலானென்பது.

'என்னின்வேறாயினானொருவனுமில்லை' என்பதன்பின்னர் 'என்று' என்னும்பதம்வருதலானே உருத்திரவாக்கியமுற்றுதலின், 'அவனந்தரத்தினந்தரத்தைத்தலைக்கூடினான்' என்றற்றொடக்கத்தன சுருதிவாக்கியமென்றே சொல்லற்பாற்றெனின்;— அற்றன்று, 'தலைக்கூடினான்' என்பதற்குப் பின்னும், "அப்பெற்றியனான நான் நித்தியன் அநித்தியன்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிவாக்கியானுவிர்த்தியானே அதற்குமுடிபெய்தாமையின், அங்ஙனங்கொள்ளாதவழி உருத்திரவசனம் இடையே சுருதிவாக்கியத்தாற்பிளவுபட்டு மறித்தும் 'அவனிறப்பானாயினன்' எனவேண்டப்பட்டத்தியாகாப்பிரசங்கம் வருதலினென்க.

"என்று" என்னும்பிரயோகந்தானும், அவனந்தரத்தினென்பனதமுதலாகவுடையவாக்கியத்தோடன்னுவயமுற்றுப் பரமான்மாவுட்புகுந்தானென்னுமேதுவானே "நானொருவன்மு

தற்கணிருந்தேன்' என்றற்றொடக்கத் தனவாக வெடுத்தோதி ற்றென்று, எதுப்பொருட்டாய்ப்பொருத்தமுடைத்தாம். முழு வுபொருளாங்கால், உருத்திரவாக்கியமனைத்திற்குமிறுதியி லத ற்கன்னுவயமுண்டாகற்பாற்று, அத்தியூகாரத்தினுந் தூர ன்னுவயஞ் சிறப்புடைத்தாகலின்.

இங்ஙனமிவ்வுபநிடதத்து முழுமுதன்மை, அனைத்துமாந்த ன்மை, வீட்டினை விரும்புவோரானுபாசிக்கப்படுந்தன்மை முத லியவற்றையுடையனாகச்சொல்லப்படும்பரம்பொருள், உருத் திராந்தரியாமியாகிய நாராயணனேயாம்; "இவன் பூதங்கள னைத்திற்கு முள்ளுயிரானோன் பாவத்தையொழித்தோன் திவ் வியதேவன் ஏகன் நாராயணன்" எனச்சுபாலோபநிடதத்தில் அவனனைத்திற்கு மந்தரியாமியாதல் ஓதப்படுதலானும், "அள விலபேரொளிப்பகவனுஞ்சிவனுக்கச்சுதனான்மாவாம்" என் று பாரதத்திற் கர்ணபருவத்தில்அவன் உருத்திராந்தரியாமியா தலைச் சிறந்தெடுத்தோதுதலானுமென்க.

'எப்பொழுதிருளிருந்தது' என்றெழுந்த சுவேதாச்சுவதர மந்திரந்தானுங் குறித்தவோர்பொழுதையிருளின் அனுவாத மாகலின், அது தன்னை யறிவுறுத்தும் "அவ்வியத்தம் அக்கர த்தினிலொடுங்கும் அக்கரம் இருளிலொடுங்கும் இருள் பர தேவன்பாலொடுங்கியொன்றும்" எனவரூஉஞ்சுபாலோபநிட தவாக்கியத்தையவாய்நிற்கும், அனுவாதம் புரோவாதத்தைய வாய்நிற்றலியல்பாகலின். இம்மந்திரந்தானுந்தன்னாலவாவப் பட்ட புரோவாதத்தோடுமாறுபடாமைப்பொருட்டு, ஆண்டி ருளை யதிட்டிப்போனெனக் கூறப்பட்ட நாராயணன்பாற் றானே முடிபெய்தும். அஃதேல், "இருளொன்றே யாதிக்க ணிருந்தது அதீப்ரமனாலேவப்பட்டு விகாரமெய்திற்று" என

றெழுந்த மைத்திராயணச்சுருதிவாக்கியம் ஈண்டுப்புரோவாத மாதற்கு இயை புடைத்தாகுகவெனின்;—அற்றன்று, பொதுவாற்றானெழுந்த வஃதுஞ் சாகபசுநியாயத்தானே சுபாலோ பநிடதத்தோதிய சிறப்புப்பொருளின்கண்முடிபுற்றுச் சமானமாகலினென்க. இங்ஙனமாகலின், "சிவனொருவனே" யெனவரும்வாக்கியத்தின்கணுள்ள'சிவ'சத்தம், மற்றொருகடவுளை உணர்த்துஞ்சொல்லாயினும், சுபகரனெனக் காரணக்குறியாற்றான், இடுகுறியாற்றான், ஆகுபெயரானே நாராயணன்கட் டானேநிலையுறுத்தற்பாற்று. "இப்பூதங்களெல்லாம் பிராணன்பாலன்றே யொடுங்கும் பிராணன்பாலன்றே தோன்றும் இப்பூதங்களெல்லாம் ஆகாயத்தின்கண்ணன்றே யொடுங்கும் ஆகாயத்தின்கண்ணன்றேதோன்றும்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களிலுள்ள தேற்றப்பொருட்டான "அன்றே" என்னுஞ் சொல்யாப்புப்பற்றிக் காரணத்தன்மையின் அனுவதிப்புப் புரோவாதத்திற்கேற்றவாற்றானே நாராயணவிடயமாதல் கொண்டு, ஆண்டுள்ள பிராணன் ஆகாயமுதலிய அசேதனப் பொருள்களை யுணர்த்தும் பதங்களுக்கும் இடர்ப்பட்டு நாராயணன்பால் உரையொப்பிக்கோடும்; மற்றொருகடவுளைக் குறிக்குமேனும், அணித்தாயிருக்குஞ் 'சிவ'சத்தத்திற்கு அவன்பாலுரையொப்பிக் கோடற்கட் பாரமென்னை? இனி "இவ்வாறன்றி," "ஸர்வன் சர்வன் சிவன் றாணு"—வென விண்டுவுக்குரிய ஆயிரநாமத்துப் படிக்கப்படுதலின், 'சிவ' சத்த நாராயணன் பெயராமெனக்கொண்டு அதற்கு அவன்பால் உரைகூறலுமாம்.

"உருத்திரன் ஒருவனே இரண்டானோனில்லை; பேரிருடியானவுருத்திர னுலகின்மேம்பட்டோன்;" "மாயையையுடைய மகேச்சுரனை" "ஈசுரர்க்கெல்லாமுதல்வனனை மகேச்சுரனை"

. ன்றற்றொடக்கத்தனவாக முன்னும் பின்னும்வருமந்திரங்க ளையாராயும்வழிச் சுவேதாச்சுவதரோபநிடதமுழுதுஞ் சிவபர மாதல் வெளிப்படுதலின், அதனிடைப்பட்ட "எப்பொழுதி ருள்" என்னுமிம்மந்திர நாராயணவிடயமாமென்றல் பொ ருந்தாதாலோவெனின்;—அற்றன்று, "நான்மகானான விந்த ப்புருடனையறிவேன்" என்றற்றொடக்கத்துப் புருடசூத்ரமந் திரங்கள்பல இவ்வுபநிடதத்திற்படிக்கப்படுதலின், அதனானு ணாத்தப்படும்பொருளான நாராயணனுக்கு இதன்கண்ணரூப கமுண்டாதலின், அவனேயிதற்கும்பொருளாமென்று துணிய ப்படுதலின், இரண்டுபநிடதங்களானுங்கூறப்படும்பரம்பொ ருள்கள் தம்முள்வேறுமெனக்கொள்ளின் இரண்டினும் " ...டிற்குவேறுநெறியில்லை"யெனக்கூறுதல் வழுவாதலின், இர ண்டும் ஒன்றையொன்று விலக்கல்பற்றி வீட்டினைத்தலைக்கூ டுமுபாயத்தைத்துணிதல் கூடாமையினென்க.

இவ்வுபநிடதமந்திரப்பிரதிபிஞ்ஞைபற்றிப் புருடசூத்த மே சிவபரமாகற்பாற்றெனின்;—அற்றன்று, "ஆயிரந்தலைக ளையுடையான்புருடன்" என்றுபக்கிரமத்திற்றானே "புருவெ னுஞ்சரீரத்திடைக்கிடத்தலினாற் புருடன்மற்றறிமுப்பானெ ற்றுத், திரிவின்முப்பானென்றொற்றதாய்வழங்குந்திகழுமிப் பகவச்சொன்மான, வுரைபெறும்புருடசத்தமும்பழையோனு ய்நனியொளிர்வாசுதேவப், பெரியவன்றனக்கிங்கியற்கையா ன்வழங்கும் பெருவழக்குடைத்தென்பவர்ன்றோர்." என் றற்றொடக்கத்துப் புராணவசனங்களாற்பெறப்படு நாராயண னையுணர்த்தும் புருடசத்தங்கூறப்படுதலானும், புருடசூத்தத் திலோதப்படுமாபுருடனையறிவித்தல்பற்றி அதனோடொருவா க்கியத்தன்மையடைந்த "அப்புக்களிலிருந்து தோன்றினன்" எனவருமடுத்தவனுவாகத்தினிறுதியில் "சிறீயும் இலக்குமியும்

பத்தினிமார்" என்று இலக்குமிக்குப் பதியாந்தன்மையைக் குறிக்குமிலிங்கங்கூறப்படுதலானும், சந்தோகப்பிராமணத்தில் "இதுவிண்டு" 'விருக்கத்துக்கும் இந்திரனுக்கும்' 'சுக்கிரனையொப்பக்காவியஞ்சொல்வோன்" எனவருவனவும் இறுதிக்கண்ணுள்ளவராககூத்தமும்*புருடவிரதங்களும் இவ்வைணவ சங்கிதையாம் இதனையோதுவோன்விண்டுவையுவப்பிக்கும்" என்றுவைணவசங்கிதையிற்சேர்த்தோதப்படுதலானும், அதர்வணவேதத்திற்பதினெண்வகைமாசாந்திப்பிரகரணத்தில் அவ்வக்கடவுளர்க்குரியசாந்திகளில்அவ்வக்கடவுளர்மந்திரங்களைப் பிரயோகிக்கும்வழி "விண்டுசம்பந்தத்திற் புருடசூத்தம்" என விண்டுவுக்குரிய சாந்தியிற் பிரயோகிக்கப்படுதலானும், சௌனகபோதாயனமுதலியமிருதிகளில் நாராயணனாராதனையிற் பலவாறுவிநியோகிக்கப்படுதலானும், விண்டுபுராணமுதலியவற்றிற் புருடசூத்தத்தின்பொருளைத்தழுவிநாராயணன்றுதிவரக்காண்டலானும், "நாராயணமெனப்படும் புருடசூத்தந்தானே எசமானன்வழிபடும்" எனவும் மேல் "இருவகை நாராயணங்களால் வழிபடுக" எனவும்வருங்கற்பசூத்திரங்களில் நாராயணநாமத்தானே விவகரித்தலானும், புருடசூத்த நாராயணபரமாத்துணியப்படுதலின், அனேகபிரமாணங்களை இடர்ப்படுத்துதல் செல்லாமையின், அம்மந்திரப்பிரத்தியபிஞ்ஞைபற்றி இவ்வுபநிடதமே நாராயண பரமாதல் பெறப்படுதலானென்க.

அற்றேல், இவ்வுபநிடதத்தில "இந்த மகானாகிய புருடனையானறிவன்" "எவனினு மேலானதுங் கீழானதுஞ் சிறிதுமில்லை" யெனவருமிரண்டுமந்திரங்களையுங்கூறியபின், "அதனினுது சிறந்தது அஃதுருவ மில்லது நோயில்லது எவரிதை

* புருடவிரதமெனினும்புருடசூத்தமெனினுமொக்கும.

அறிகுநர் அவர் வீட்டினைத்தலைப்படுவர் அல்லாதார் துன்புறுவர் யாங்கணுமுகங்களுந் தலைகளுங் கழுத்துக்களுமுடையானும் அனைத்துயிர்களி னிருதயகுகைகளிலுறைவோனும் யாண்டுநிறைந்தோனும் பகவனுமாயிருத்தலிற்சிவன் சர்வகதன்" எனனுமந்திரங்கூறுதலானே புருடசூத்தத்திற் பெறப்படு நாராயணனினுஞ் சிறந்தானாகச் சிவனுக்கு மேம்பாடு கூறுதலேயிவ்வுபநிடதத்தின் ருற்பரியமாகத்துணியற்பாற்றெனின்;—அற்றன்று, முதற்கண் "நானறிவேன்" என்னுமந்திரத்தானே நாராயணனையறிதலே வீட்டிற்கேதுவெனவும் 'எதனினுஞ் சிறந்ததில்லை' என்னுமடுத்தமந்திரத்தானே 'அவனினுஞ்சிறந்ததில்லை' யெனவுங்கூறுதலான், அதற்கடுத்த மந்திரத்திற்கு அதனோடுமாறுபடத்தாற்பரியங்கோடல் பொருந்தாமையின், உபக்கிரமோபசங்காரங்களுக்கு விரோதம்வருங்கால் விரோதிக்குமுற்படுமுபக்கிரமம் வலியுடைத்தென்பது "வேதந்தானேமிகுவரவிற்றூன்"எனப்பூர்வதந்திரத்திலோதுதலாற்போதருதலின்,இறுதிக்கணோதிய 'அதனினுமெது சிறந்தது' என்றற்றொடக்கத்துமந்திரங்களுக்கு முதற்கட்கூறியதனைத்தழுவியே பொருள்கூறற்பாற்றாகலினென்க. ஆகவே, ஆண்டுள்ளவடுத்தமந்திரமுநாராயணபரமேயாம். "ஆதலிற்சிவன்சர்வகதன்" என்னுமந்திரத்திற்குப்பின்னும் 'ஆயிரந்தலைகளையுடையன் புருடன்' எனப்புருடசூத்தமந்திரங்கூறப்படுதலானும், "இவன்சத்துவகுணத்தைத் தொழிற்படுத்தும்" எனச்சத்துவகுணவுபாதியென்னு மிலிங்கங்கூறப்படுதலானுமென்க.

ஆண்டு 'அதனின்' என்னுஞ்சொல்லானே "அந்தப் புருடனலிந்தச்சகமெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டன" எனவருமுன்னைமந்திரவிறுதிக்கண் எழுவாய்வேற்றுமையானுணர்த்தப்படும் விசுவத்தைவாங்கி, அதனினுஞ் சிறப்புறுதல் இயைபுடைய

நாராயணனுக்குக்கூறப்படும். அல்லதூஉம், 'அதனின் என்பது எதுப்பொருட்கண் வந்ததெனக்கொண்டு, எக்காரணத்தானே அவனால் எல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டன, அக்காரணத்தால் ஏதுமிகவுயர்ந்ததென்று, மந்திரத்தொடர்ச்சிபொருந்துமெனினுமாம். ஆங்கு ஐந்தை மந்திரங்கடோறும்வரும் 'உருத்திரன்' முதலியபதங்களும் இங்ஙனஞ் 'சிவ' சத்தத்திற்குக்கூறிய நியாயத்தானே நாராயணனை யுணர்த்துவனவேயாம்.

இவ்வாறு இவ்வுபநிடதத்திலுள்ள மந்திரமெல்லா நாராயணபரமாகவே, "காரணாதிபர்க்கெல்லாமதிபதியாகியவனே காரணன்" என்னுமற்றைமந்திரந்தான் சிவனுக்குக்காரணத்தன்மையைப் பெறுவிக்குமேயோவென்னு மாசங்கைக்கு இடமின்மையுணர்க.

'எவன்றேவர்க்கெல்லாமுதல்வனான விரணியகருப்பனை' யெனவருந்தைத்திரீய மந்திரமு நாராயணபரமேயாம், அதனுள்ள 'எதுவெனத்' பதத்தாலனுவதிக்கப்படுமிரணியகருப்பனுக்குக் காரணமாந்தன்மை'நாராயணன்பானின்றும் பிரமன்றோன்றினும்' என்றற்றொடக்கத்துப்புராவாக்கியத்திற்கேற்ப அவன்விடமதல் பெறப்படுதலின்.

அஃதேல், "அணுவுக்கணு" வென்றுபநிடதத்துபக்கிரமத்திலெழுந்த மந்திரத்தில் "தாதுப்பிரசாதத்தாற் பிரமமாகவுமீசனாகவுமறிக" வென 'ஈச'சத்தங்கேட்கப்படுதலானும், "எதுவேதத்தின் றொடக்கத்திலுள்ளது" எனவரும் அதனிறுதிக்கண்ணுள்ளமந்திரத்தில்'மகேசுர'சத்தங் கேட்கப்படுதலானும், உபக்கிரமவுபசங்காரங்கள்பற்றி அனுவாகமே சிவபரமாதறுணியப்படுதலின், இடைப்பட்ட வ்வொருமந்திரமாத்திரம் விண்டுவிடயமாதல்யாங்ஙனமெனின்;—கூறுதும் :—'ஈச' சத்தம் ஐசுவரியகுணவிசேடமுடையானை யாவர்மாட்டும் பிரயோகி

க்கப்படுதலின ஓரிடத்துநிலைபெறின்றும். 'எது வேதத்தின்
றொடக்கத்திலுள்ளது' எனவருமந்திரமும் பொருட்பெற்றியா
னே நாராயணபரமாம். அதன்பொருள் முன்னர்க்கூறுதும்.
"மறைபிரணவத்திற்றோன்றியொடுங்குமற்றதன்பான்மான்
ட வறிவுடைமுனிவ" என்னுமிருதிவசனத்தானே வேதங்களி
ன்றோற்றவொடுக்கங்களுக்கிடமாய்அதன்எழுவாயினுமிறுவா
யினு நிலைபெறு முயிராயுள்ளது பிரணவம். "அகாரமன்றே
வாசகுக்களனைத்தும்" என அகாரத்துக்கு வாக்கனைத்திற்
கும்பிரகிருதியாதல் ஓதப்படுதலின், பிரகிருதியான அகாரத்
திலொடுங்கி அதன்மயமாம் பிரணவத்திற்கு, எவன் பரன்—
'இதம்பரம்' 'தற்பரம்' என்றற்றொடக்கத்துப்பிரயோகங்களி
ற்பரசத்தம்பொருளையுணர்த்துதலின்) எவன்பொருளாகின்
றான்,—அவன்பகேசரனும்—வாக்கனைத்தின்சாரமாயும் எல்
லாவேதங்களின்றோற்றவொடுக்கங்களுக் கிடனுமுள்ள பிர
ணவத்திற்குக்காரணமாதல்பற்றிச் சத்தங்களனைத்திற்கு மே
லான அகாரத்தின் பொருளாயுள்ளான் உலகிற்கெல்லாம்பெ
ரியனாகானுமென்பது துணிபாம். சொற்களனைத்திற்கு மேலா
ய்ச்சிறக்கும் அகாரப்பொருளாதற்குரியானுக்குப் பொருள்கள
னைத்திற்கு மேலாய்ச்சிறத்தலானுதல்வேண்டுமென்னு நியாயத்
தானே, அகாரப்பொருட்குப் பேராண்டகைமையைக் கூறு
மிம்மந்திர நாராயணன்பாற்றானே முடிபெய்தும்.

"அகாரம் விண்டுவை யறிவுறுத்திடும்" என்னுமிருதிவசன
மூன்மையின், இந்த அனுவாகமுழுது நாராயணபரமேயாம்.
அற்றாகலினன்றே இதனகத்துள்ள "அதனுள்ளே எதுவுறை
யும் அதுபாசிக்கத்தக்கது" என்றுத்தகரவுபாசனைநாராயண
னைத் தெய்வமாகவுடைத்தாயதூஉம், அதுபற்றி அடுத்தவனு
வாகத்திற் "றாமரைமொட்டுப்போல" என்றற்றொடக்கத்து

வசனங்களானே தகரபுண்டரீகவியல்பையுணர்த்துமிவழி "ஆயிரந்தலைகளையுடையான்" என்றெடுத்து நாராயணன்மகிமை விரித்ததூஉமென்க.

"காரணன்றானொழியானிக்கற்பாலன்" என்னுமாதர்வசிகாவாக்கியம் தான் ஒன்றன் காரணத்தன்மையைவிதிக்கவெழுந்ததன்று; மற்றெதென்பொருட்டெழுந்ததெனின்;—"எவனறியானிக்கப்படும்" என்றுபநிடதத்தின்றொடக்கத்திலெழுந்த வினாவிற்குவிடையாகத்தியானத்தைவிதித்தற்பொருட்டெழுந்ததென்க. அவ்வாறு சுபாலோபநிடதமுதலிய பிறசுருதிகளில் நாராயணனுக்குக்காரணத்தன்மைதுணியப்படுதலின், 'காரண' சத்தத்திற்கு அவனின்றியமையாப்பொருளாய்; மற்றுப்பொருளாகவே, அதனோடொருபொருள்படப் பிரயோகிக்கப்பட்ட 'சப்பு' முதலியசத்தங்களும அவன்றன்னையே யுணர்த்துவனவாம். "பிரமன் விண்டுவுருத்திரனிந்திரனென்பார் பிறந்தனர்" என்புழி, 'விண்டு' வென்னுஞ்சத்தம் பத்தர்க்கெளிதாம்பொருட்டுக் கொள்ளப்பட்டதோரவதாரவிசேடப்பொருட்டாய்ப் பொருத்தமுடைத்தாம்.

இவ்வாறு சுருதிகளில் நாராயணனை யொழித்தொழிந்தகடவுளர்க்குக் காரணத்தன்மைபேசப்படாமையானும், நாராயணனுக்குச் சுபாலோபநிடதமுதலியவற்றிற் சிருட்டிப்பிரளயரூபநிரூபணப்பிரகரணங்களிலேபெருவழக்குடைய 'நாராயண' சத்தத்தாற் காரணத்தன்மைபேசப்படுதலானும், காரணவாக்கியங்களெல்லாம் அவன்கட்டானேமுடிபெய்துமென மேற்கூறியது இயைபுடைத்தாமாறுகாண்க.

அற்றேல், சைவ இலிங்கமுதலியபுராணங்களுள் ஓதப்படுஞ்சிருட்டிப்பிரகரணங்களிலே சிவன் சகத்திற்குக்காரணனாதலை மிகுத்தெடுத்துரைக்கக் காண்டுமெனின்;—அஃதன்மை

யாயினுங்கொள்ளற்பாற்றன்றாம்; என்னை? தாமதபுராணங்க
ளிற் கூறப்படுதலின். புராணங்களையியற்றினான் நான்முகன
ன்றே; அவன்சிலகற்பத்துச் சத்துவகுண மிகுதிப்பாட்டையு
ஞ் சிலகற்பத்து ராசதகுணமிகுதிப்பாட்டையுஞ் சிலகற்பத்
துத் தாமதகுணமிகுதிப்பாட்டையு முடையனாகின்றான். தன்
னையுற்றகுணமிகுதிப்பாட்டாற் சாத்துவிகம் இராசதந் தாமத
மெனப்பெயர்பெற்றுத் தனக்கோர்பகலான அக்கற்
பங்களில் வைஷ்ணவபுராணங்களையும் பிரமபுராணங்களையுஞ்
சைவபுராணங்களையு மியற்றினன். ஆகலின், புராணங்களும்
அவ்வியற்றியான்குணத்திற்கியையச் சாத்துவிகம் இராசதந்
தாமதமெனக்குறியீடுபெற்றன. இங்ஙனந்தமோகுணத்தாற்றி
ரிவுற்ற இருதயமுடையோனாற் கூறப்படுஞ்சிவபுராணந்தோ
சப்பட்டன, சாத்துவிகபுராணத்தோடுமாறுபடும்வழிக், கொ
ள்ளப்படாவாம். இவையெல்லாம், "சங்கீரணஞ்சாத்துவிகம்
இராசதந் தாமதம்" எனக்கற்பங்களை நான்காகவகுத்தெடுத்
துக்கொண்டு, "எப்புராணமற்றெக்கற்பத்தேயயன், செப்பந்
ன்றதுபண்டதன்சீர்தரத், தப்பறப்புகலப்படும்" என்றுநிறுத்தி,
"வயங்குமங்கிசிவன்பெருமான்மிய, மியம்புதாமதத்தெய்தி
நான்முகத், தயன்றன்பேணமையிராசதத்தாகிடு,நயங்கொள்
வாணிபிதிர்புகழ்நாடினே; விளக்கமெய்துஞ்சங்கீரணமிக்கு
ன், களக்கரும்மரிமான்மியமாக்கமாங், களக்கநீங்குமச்சாத்து
விகத்துவீ, டுளக்கண்யோகசித்திசேருறுவரே." என்றிங்ஙனம்
வருமற்சபுராணவசனங்களினுட்கோளாக வோர்ந்துகொள்ள
ற்பாலவாம்.

"எப்புராணமற்றெக்கற்பத்து" என்ற வசனத்தானேபிர
மனால் அவ்வக்கற்பங்களிற் கூறப்பட்ட புராணங்களுக்கு அ
வ்வக்கற்பவிடயத்தன்மை போதருதல்பற்றி ஒருகற்பவிடய

த்தன்மையெய்திய புராணங்களுக்கு மற்றொருகற்பத்திலோ தப்படுதலுண்டென்னுஞ் சங்கையை யொழித்து, "வியங்கும கிசிவன்பெருமான்மிய" வென்றற்றொடக்கத்து வசனங்களானே சைவமுதலியபுராணங்களுக்குத் தாமதமுதலியகற்ப விடயத்தன்மைபோதருவித்தலின், அவைதாம் பிரமனுற் றாமதமுதலியகற்பங்களிற்குமே யோதப்பட்டனவென்பதுபெறப்பட்டது. பெறப்படவே, புராணங்களுக்குச் சொல்லியான்குணத்திற்கேற்ப வன்மைமென்மைவேறுபாடு உளவாதல் தானேபோதரும்.

அற்றேல், புராணங்கள் தாமதமுதலியகற்பங்களில் ஓதப்பட்டனவென்பதுகொண்டு, ஓதியானுக்குக்குணவேறுபாடுசொல்லப்படுதல் யாங்ஙனம் போதரும்? கற்பங்கள் தாமதமுதலியவாக வேறுபடுதல்பற்றிப் பிரமன் அவ்வக்குணத்தனாய் மாறுபடுதல் எடுத்துக்காட்டிய சுலோகங்களிற் பெறப்படாமையினெனின் ;—அற்றன்று, "சங்கீரணஞ் சாத்துவிகம்" என்பதை முதலாகவுடைய கற்பவேறுபாடு கூறுஞ்சுலோகத்திற்கு முந்திய கற்பங்களிற் பிரமனுக்கு அவ்வக்குணமிருதல் கருத்தாகலானும், அங்ஙனம் வேறுபட்ட வவ்வக்கற்பங்களில் அவனுலோதப்பட்டனவாயும் ஒருவரோடொருவர் மாறுபடுங் கடவுளரினுயர்ச்சியைக் கூறுவனவாயுமுள்ள புராணங்கள் ஒருங்கு பிரமாணமாதல் செல்லாதென்னுஞ்சங்கை நிகழ்வுழி, அவற்றுட்கொள்ளற்பாலன இவை தள்ளற்பாலன இவையென்பதுணரும்பொருட்டு ஓதியான் குணத்திற்கேற்ப வன்மைமென்மைகளைக்குறித்தல்பற்றிப்பயப்பாடுண்டாகலானும், சிவன் முதலியோர்மகிமைகளைக்கூறுதலையே பொருளாகக்கொண்டபுராணங்களுக்குத் தாமதமுதலியகற்பங்களிற் பிரமனுலோதப்படுதலைக் கூறிமுடிந்த அத்தவசனத்தானேமேற்கூ

றிய பயப்பாடு வலியுறுத்தப்படுதலானும், சாத்துவிகமுதலிய வாகவேறுபடுத்தற்குப் பயன் வேறொன்றாற் பெறப்படாமையானும், பிறகூற்றோடு இயைபுபடாமையானுமென்க. இனி, எடுத்தோதிய மற்சபுராணவசனவாராய்ச்சியாற் சிவபுராணங்கள் தமோகுணத்தான் மறைக்கப்பட்ட தத்துவஞானத்தையுடைய பிரமனாலோதப்படுதல்பற்றிப்போற்றிக்கோடற்பாலனவல்லவாயினமையின், அவற்றின்வலியானுஞ் சிவனுக்குச் சகத்திற்குக் காரணமாந்தன்மைபெறப்படுமெனக்கருதல் கூடாதபோருமாறில்லை. சாத்துவிகங்களாகிய வைணவபுராணங்களில் "மாயிருஞாலம்விண்டுவயினுதித்தவன்றன்மதேட, மேயிருந்திதியுற்றோங்குர் விளம்புமத்திதியினூடே, பேயுமவ்விறுதிதன்னையிச்சகக்கவனே செய்யும், பாயருஞ்சகமன்னோற்குவேறெனப்புகரொணுதால்'என்றற்றொடக்கத்தனவாய் வருவசனங்களானேநாராயணனேசகத்துக் குக்காரணனென்பது நாட்டப்படும்.

தருமசாத்திரங்களைச் செய்தவர்க்கெல்லாந் தலைவனென படும், மனுதருமநூற்றொடக்கத்தில், "இந்தச்சகம் இருளாயும் உணரப்படாததாயும் இலக்கணமில்லதாயும் அனுமானிக்கப்படாததாயுந் தெரித்துணரப்படாததாயும் உறங்குவதாயுமிருந்தது" என்றெடுத்தோதி, "தத" வென்றெடுத்துக்கொண்டு, "சுயம்புவும் விளங்காதவனு மாபூதங்களாய்வேறுபடும்வீரியத்தையுடையனுந் தமோனுதனுமான பகவான் அவ்விருளைக்கடந்துகொண்டு புறப்பட்டனன்; அவன்தன்சரீரத்தினின்றும் பலவேறுவகை யுயிர்களைத் தோற்றுவிக்கக்கருதி, அப்புவைச் சிருட்டித்து அதன்கண் வீரியத்தைவிடுத்தனன்; அதுஞாயிற்றினை யொக்குமொளியுடைய பொன்மயமான வோரண்டமாயது;அதன்பானின்றும் உலகங்களனைத்திற்குந்தாதையா

னபிரமன்றனையுதித்தனன்" என்றுகூறி, "அப்புத்தாரமெ
ன்றிங்கறைந்திடப்படுமெற்றந்த, வப்புத்தாரகன்பானின்றுந்
தோன்றினவவைதாமாய்ந்து, செப்பிற்பேசிவற்குமுன்னைத்
தானமாய்ச்சிறத்தலானே, செப்புற்றனிவன்றனாராயணனெ
னத்தெரித்துமன்றே" என்னுஞ் சூலோகத்தானேபிதாமக
னையுஞ்சிருட்டித்த சகத்திற்குக்காரணனான புருடன்மாட்டு
'நாராயண' நாமத்திற்குறுதிகூறுதலின், நாராயணனுக்கேசகத்
திற்குக்காரணமாந்தன்மையுண்மையை வெளியிட்டனன்.

'சகத்தின்றோற்றமுதலியவற்றிற்குக்காரணமாகுகை பரப்
பிரமப்பொருட்குஇலக்கண' மெனச் சூத்திரஞ்செய்த பிரம
மீமாஞ்சையாக்கியோனும் பகவனுமானவாதராயணனும், ம
பாரதத்துத் தான்கொண்டபரப்பிரமப்பொருளைப் புலப்படு
த்தும்பொருட்டுப், "பூதங்களனைத்தும் யுகத்தின்றொடக்கத்
தற்றன்பானின்றுந்தோன்றித் தன்மாட்டொடுங்கநின்றவப்
பிரபுவான நாராயணன் முதற்கண் நீரினைத்தோற்றுவித்தன
ன பகவனான அவன் அதன்பின்பு அந்நீரினின்றும்பிரமனை
த்தானேயுதிப்பித்தனன்" என்றற்றொடக்கத்தனவாகப் பல
விடங்களினு நாராயணனுக்கே சகத்திற்குக்காரணனுந்தன்
மையுண்மையை நிலையுறுத்தினன். ஆகலின், இலக்கணத்தா
னியைந்தநாராயணனே பரப்பிரமப்பொருளாம். இதுபற்றி
யன்றே தைத்திரியச்சுருதி "நாராயணபரப்பிரமம்" என்றெ
ழுந்ததூஉமென்க.

இனிப் பாசுபதர் 'நாராயணனினும் பரப்பிரமமேலானது
என்றுரைத்தது பொருந்தாது; மகோபநிடதத்திற் சமானப்பி
ரகரணத்து "நாராயணன் பரப்பிரமம்" என்று பதம்பிரித்
துப் படிக்கக்காண்டலானும், ஈண்டும் அதனோடொற்றுமை
ப்பொருள்போதருமாறுபின்னபதமான 'நாராயண' சத்தத்திற்

கு "வேற்றுமையுருபுகள்வேண்டுழித்தொகுமே" என்னும்வியா
கரணசூத்திரம்பற்றிச் 'சு' த்தொக்கதென்று உய்த்துணரற்பா
ற்றாகலானும், தொகைச்சொல்லாயினும் நிடாதத்தபதிநியா
யம்பற்றிச *சமானாதிகரணதற்புருடசமாசமென்றே கொள
ற்பாற்றாகலானும், நிடாதத்தபதிநியாயத்தின்கண் †வியதிகரண
தற்புருடனுக்குப்போலச் சமானாதிகரணதற்புருடனுக்குவேற்
றுமைப்பொருளில் இலக்கணைகற்பிக்குமிகையில்லாச்சிறப்பு
ண்மையானும், இலிங்கபுராணத்து "நாதனைபரப்பிரமம் பரத
த்துவந்தானை, நானைபரஞ்சோதிவிதிபரமான்மாவேனை"
என்று பிதாமகனைநோக்கிப பகவன் ஓதியதுபற்றி நாராயண
னாற்குப் பரபிரமத்தன்மையைக்கூறுதற்கண் இம்மந்திரத்
ற்குஉபப்பிருங்கணமிருத்தல்கொண்டு வியதிகரணதற்புருடகற்
பனைசெல்லாமையானுமென்க." ஆகலின், நாராயணனேபரப்
பிரமப்பொருளாமென்றும், அதுபற்றிஅவனேகடவுளரெல்லா
ரினு மேம்பட்டோனென்றுமாம். அற்றாகலினன்றே பருவி
ருசப்பிராமணத்தில் "அங்கிகடவுளர்க்கவமன் விண்டுபரமன்
அவரொழிந்த மற்றைத்தேவரெல்லாம் இடையோரே" என்
றுகூறியதூஉமென்க.

இவ்வாற்றானே பிரமன் சிவன் இருவரும் பகவனாற் சிரு
ட்டிக்கப்படுதலானும், அவனானியமிக்கப்படுதலானும், இந்
திரன்முதலியோர்போற்பரதந்திரரேயாவர்; "அதனை பின்பு
அத்தகுதியுடைய நாராயணன்மறித்து மற்றொன்றிற்கருத்
டையனாய்மனத்தாற்றியானமுற்றான்; தியானமுற்றவவனது
நெற்றியிலிருந்துவேர்வைவீழ்ந்தது; அதுஇவ்வப்புக்களாம்;அ
வற்றின்கண் ஒளிபொருந்தியபொன்மயமான ஓரண்டமுண்

* சமானாதிகரணதற்புருடனெனினும் பண்புத்தொகையெனினும் ஒக்கும்.

† வியதிகரணதற்புருடனென்பது சொல்லாலும்பொருளாலும்வேறுபட்டு வருமொழிப்பொ
ருளினமுடியும் இருமொழித்தொகை.

டாயிற்று; ஆண்டுச்சதுர்முகப்பிரமனுதித்தான்; அதன்பின்பு
அந்நாராயணன் மற்றொருநிற் பருத்துடையனும் மனத்தாற்
றியானமுற்றான்; தியானமுற்றவவனது நெற்றியிலிருந்து மு
ன்றுகண்களுடைய சூலபாணியானவொருபுருடன்றோற்றின
ன்'' என்று மகோபநிடதத்துப் ''நாராயணன்பானின்றும்
பிரமன்பிறக்கும் நாராயணன்பானின்றும் உருத்திரன் பிறக்
கும்'' என்று நாராயணோபநிடதத்தும் அவ்விருவருஞ் சிருட்
டிக்கப்படுதல் கேட்கப்படுதலானும், மாபாரதத்துப் ''பிர
ன், ருணு, மனுத், தக்கன், பிருகு, தருமன், தபன், சமனெ
ன்றற்றொடக்கத்து இருபத்தொருவர் பிறந்தனர்; அவர்தாம்
பிரசாபதிகளென்றுகருதப்படுவர்; அக்கடவுளின்புராண * ம
ரியாதைதையைப் பூசிக்கின்றனர்'' என்றுஅவ்விருவருக்குந் தக்
கன்மனுமுதலியோர்க்குப்போலப்பகவனாலியற்றப்படுமொழிவை
டச்சைக்கொண்டொழுகுதல் கூறப்படுதலானுமென்க.

இனி அவ்விருவருள்ளும் பிரமனே யுயர்ந்தோனும்; என்
னை? எடுத்துக்காட்டிய சுருதிகளானே பிரமற்கு முற்றோற்ற
ங்கேட்கப்படுதலானும், ''இவ்விரு விபுதத்தலைவரும் என்னரு
ள் வெகுளியிற்றோன்றி என்னாணைவழிநின்று தோற்றமொடு
க்கமென்னுந் தொழில்களைச்செய்கின்றனர்; இப்பிரமன் சக
த்தினைத் தோற்றுவித்துப் பிரபுவாய் உலககுருவாய் உறையு
ம்; இவன் உமக்குத்தாயுந்தந்தையு முதாதையுமாம்; நெற்றியி
லிருந்துதித்த மற்றையுருத்திரன் இவனுக்கனுசன்; என்
னாணையால் உயிர்களைனத்திற்கும் வரத்தினைக்கொடுப்பவனு
ம்'' என்று மாபாரதத்திற்றானே பிரமனுக்குச்சிவனனுசனா
ல் கூறப்படுதலானும், விண்டுபுராணமுதலியவற்றில் இச்சி
வன் அப்பிரமன்பாலுதித்தல் இயம்பப்படுதலானுமென்க.

* மரியாதையைப்பூசிக்கின்றனர் என்பதற்கு ஆணையைத்தலைக்கொண்டொழுகின்றனர் என்று
பொருள்கொள்க.

ஆதலின், நாராயணனுக்குமுழுமுதன்மையோடு அனைத்திற்கு
மேலாந்தன்மையுமுண்மைபொருந்துதலாலும், பிரமன்சிவ
ன்முதலிய கடவுளர்க்குப் பரதந்திரத்தன்மை யுண்மையினா
லும், அவனே நிலைபெற்ற உறுதிப்பொருளைவிரும்புவோரால்
உபாசிக்கற்பாலனுஞ் சரணடையற்பாலனுமாம்; "காரண
ன்றான்றியானிக்கற்பாலன்" என்னுமதர்வணிகச்சுருதியானு
ம், "எவன் முதற்கட்பிரமனைச்சிருட்டித்தனன், எவன்அவற்கு
வேதங்களைச்செவியறிவுறுத்தனன், ஆன்மாவினறிவைச் செ
லுத்துங்கடவுள் அவனும், அவனை வீட்டினைக்காதலிக்குநா
ன்சரணடைகின்றனன்" என்னுஞ் சுவேதாச்சுவதரமந்திரத்
தானுமெண்க.

முக்கியதார்த்திரிகரணோர்முதற்குறைவிலாமையானே
பார்க்கணேபிச்சற்றியேற்றும்பயனிலாவுரைகணீக்கித்
தீர்க்கவாராய்ச்சியானேமறுப்புரைசெயற்காஞ்சாரம்
யார்க்குநன்றுவிளங்கச்சுருக்கியீண்டிசைத்தாமன்றே.

பூர்வபக்கமுற்றிற்று.

௪.

சித்தாந்தம்.

ஈண்டுக்கூறலுறுவாம்.

வரமிக்கசகத்தினுக்குக்காரணமாகையன்றி
பிரமத்துக்கியலாமென்றல்வாய்மையமற்றதுபிடித்தே
திருமிக்கசம்புவானசிவபிரான்றன்னையாமவ்
வருமிக்கபிரமமன்றிங்களந்துமன்றுணிதுமன்றே.

அஃதாமாறு:—அதர்வசிரசில் "நானொருவன்முதற்கணிருந்தனன்" என்றெழுந்தசிவபிரான்வசனமுஞ் "சௌமிய சத்தே முதற்கணிருந்தது" என்றற்றொடக்கத்துச்சுருதிகளாமேதைப் படுஞ்சிருட்டியின்முற்பொழுதிற் சிவபிரான் முழுமுதன்மையோடு பொருந்தியிருத்தலைக் கூறுவதாம்; இஃது மற்றொருவனைக் குறித்ததன்றாம்; 'நீர் யாவர்' என்று தன்சிறப்பியலையறியலுறவேண்டி நிகழ்த்திய வினாவிற்கு இறையாயெழுந்த சிவபிரான்வசன மற்றொருவன் விடயமாகும்வழி வினாவிடைகள் தம்முண்மாறுபட்டு வழுவாமாகலின். "அவனந்தரத்தினும்" எனவரும் அடுத்தவாக்கியத்தொடர்ச்சிக்கேற்ப வினாவாக்கியத்திற்கு மற்றொருவன்விடயத்தன்மையைக் கற்பித்தல் அமைவுடைத்தாமென்றல் சங்கையன்று; விரோதிக்கு முற்படு முபக்கிரமம் வலியுடைத்தாகலின் அதற்கேற்குமாறே அடுத்தவாக்கியத்திற்கும் பொருள்கூறற்பாற்றாகலானும், 'நீர்யாவர்' என்புழி, 'நீர்'என்னுஞ்சொல்லானே அவனுடைய

வந்தரியாமியையவினவுங் கடவுளர், சொற்களனைத்தும் அந்
தரியாமியின் முடிபுலைப் பொருட்டாற் கற்பித்தவாறு அறிந்தாராயின்,
பின்வாக்கியத்திலுள்ள 'நான்' என்னுஞ்சொல்லும் அவ்வந்த
ரியாமியின் முடிநிலைத் தொற்றெனவறிந்தாரேயாவராதல் பற்
றியன்றே அவர்க்குஅறிவுறுத்தற்பாலதின்மையின், கூறியபொ
ருளை வலியுறுத்துதற்கண்ணே பரர்கூறுமாறு 'அவனந்தரத்தி
ன்' என்றற்றொடக்கத்துவாக்கியங்களுக்குத் தந்நிலையில் அன்
றுவயஞ்சம்பவிக்காமையின், அங்ஙனங் கற்பிக்கும் அவ்வி
யைபின்மை அவ்வண்ணமேநிலையுதலானுமென்பது.

'அவனந்தரத்தின்' என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களு
க்குப் பரர்கூறியவாறு பொருள்கோடலும் பொருந்தாமின்றி,
"அதனுளவே நோக்கசதிடாகத்தின்" என்றற்றொடக்கத்தன
வற்றிலமற்றொன்றன்றோடுதொடர்பின்றிவரும் அவ்வென்னுஞ்
சுட்டுச்சொற்குப் பிறசொல்லாலுணர்த்தப்படாத பலபொரு
ள்களை அறிவிக்குந்தன்மையுண்டெனினும், ஈண்டுத்துணியப்ப
ட்டவொருபொருளை யறிவுறுக்கும் அவ்வென்னுஞ்சுட்டுச்சொ
ற்கு மற்றொன்றானுணர்த்தப்படாத பலபொருள்களையறிவுறு
த்தல் கூடாமையின். முன்வாக்கியத்திலுள்ள 'நான்' என்
னுஞ் சொற்கு அந்தரியாமியின்கண் முடிவுண்டாகலின், இ
ந்த 'அ'வ்வென்னுஞ் சுட்டுச்சொற்குப் பிறிதொருசொல்லா
னுணர்த்தப்படும்பொருளை யறிவுறுக்குந்தன்மை உண்டென்
றலும் பொருந்தாது; கடவுளராமே அம்முடிவு முன்னறியப்
படாமைபற்றி அவர்க்கு அந்த 'அ'வ்வென்னுஞ் சுட்டு அப்
பொருளைத்தருதல் செல்லாமையானும், சிவபிரானை யனை
த்திற்கு மந்தரியாமியென்பது சிவதத்துவவிவேகத்தில் எம்பா
லினிது நாட்டப்பட்டமையின் அவனின்வேறாக அந்தரியாமி
இல்லாமையானும், "விண்டுரூன்மா" என்புழி 'ருன்மா'

என்னும்பதத்திற்கு "ஆதலினெனக்கான்மாவாமுருத்திரன் றன்னையானுக், காதலினர்ச்சிக்கின்றேன்முன்னர்யான்" என்று மோக்கதருமத்துக் கண்ணன்கூறியவசனத்தின்கண்ணு ள்ள 'ஆன்மா' வென்னும்பதத்திற்கு முக்கியத்திறற்றன் உபசரிதத்திறற்றன் அபேதப்பொருள் போதரலானுமெ ன்க. ஆதலின், "அவனந்தரத்தின்" என்றற் றொடக்கத்த னநின்றங்குநின்றன்னுவயித்தல்செல்லாமையின், "வாய்மை யைவாய்மையா" லென்றற்றொடக்கத்துச் சிவபிரான்வசன மினைத்தும் இறுதிக்கண்அன்னுவயமாம், அதன்பின்பு,"பின் னர்க்கடவுளர் உருத்திரனைப்பார்த்திலர்" என்றற்றொடக்கத் துச் சுருதிவாக்கியங் காணப்படுதலின் சிவபிரான்வசனமுடி ந்ததென்னும் பொருளைப்பயக்கும்"என்று"என்னும்பதமுஞ் "சிவபிரான் மறைந்தனன்" என்னுஞ் சுருதிவசனமும் அவா வப்படுதலானும், 'அவனந்தரத்திலும்' என் றெழுந்த வாக்கிய த்திற்குக் கடவுளர்க்குப் புலப்பட்ட தூலத்திருவுருவை ஒழித் து அதனினுஞ் சிறந்ததூஉம் அனைத்தினுள்ளும்புகுந்ததூஉ ம் அனைத்தினுங்கரந்ததூஉம் பரிபூரணமானதூஉமாகியசொ ரூபத்தைத் தலைக்கூடினனென்று அவனதுமறைதலைக் கூறு தற்கண் பொருட்காற்றலுண்மையானுமென்க. இவ்வாறுனை க்கிற் றூரான்னுவயக்குற்றம்ஒருசிறிதுமணுகுமாறின்று; அவா ய்நிலை அண்மையினும் வலியுடைத்தாகலானும், "எதனுட னெதற்குப்பொருட்டொடர்புண்டா மியம்புமற்றஃதுசேய்த் தான,வதனுடன்றொடருமானந்தரியந்தான் பொருடராதவா ய்நிலையின்றேல்" என்றுமீமாஞ்சைவார்த்திகத்துட் கூறுதலா னும், "கோப்புறினுஞ்சொற்பொருளியையின்றேல்—யாப் பின்றாகுமென்மனார்புலவர்" என்னும் விசுவசித்ததிகரணசூத் திரத்தானுமென்பது.

அற்றேல், ஒருவாக்கியத்துட்பட்டபதங்களுக்குத் தூரான்னுவயமுள்தாயினும் ஒருவன்வசனத்திடைப்பட்டதற்குஅவன் வசனத்தன்மையைவிலக்கிஅதற்குப்புறம்பே அன்னுவயஞ்செய்தல் பொருந்தாது, அங்ஙனம் வழக்கின்கண்வரக்கண்டதுமில்லையாலோவெனின்;—அற்றன்று,வழக்கின்கண் ஒருவன் கூற்றிற்கிடையே மற்றொருவன் கூற்றைவைத்தல் ஆலங்காரிகர்கூறுங் * கற்பிதத்தன்மையென்னுங் குற்றமாய்ப் பொருந்தாதேனும், வேதவழக்கில் அதுகுற்றமாதலின்றாகலின். இதுமுன் இதுபின் இதுவாக்கியத்திற்படுமென்னு நியதி வேதத்திற்கின்று; "பொருட்பொருத்தத்திற்கேற்பச்சொற்கள்பொருந்து" மென்று உபதேசசகத்திரிகையிற்கூறுமாறுஉலகவாக்கியநெறி வேதவாக்கியநெறியைக் கடக்குமியல்பிற்றாகலானும், சந்தோகச்சுருதியில் "இவனைநான் பாடினன் அதனானே நீயெனக்கொருமதலையாயினை என்றுகௌசீதகி புத்திரற்குச்சொற்றான் கிரணங்களைநீவழிபடுக உனக்குப்பலதனயருதிப்பர்" என்றுசுருதியில்யாத்தஒருவன்வசனத்திடைப்பட்ட 'என்று கௌசீதகி புத்திரற்குச் 'சொற்றான்' என்பது அதன்புறத்தே சுருதிவாக்கியமாய் அன்னுவயமுற்றொழுகக்காண்டலானுமென்க. இனிஇவ்வாறன்றி, 'என்னின் வேறொருவனுமில்லை'யென்பதைவிளக்கும்பொருட்டு, அனைத்துயிரியல்பாகவேனும் அனைத்திற்குமுள்ளுயிராகவேனும் பொருள்விரித்துச், சிவபிரான் எப்பொருளினுள்ளும்புகுந்தனனெனக்கொண்டு, 'அவனந்தரத்தின்' என்றெழுந்தவாக்கியந் தன்னிலையிலன்னுவயம்பெறுமெனினுமாம். இங்ஙனம் பொருள்கொள்ளும்வழி,'நான்றலைக்கூடினன்' என்றெடுத்தோதாதமை குற்றமாய்முடியாது, யாவனொருவனுக்கு யாண்டு உபசரிதமில்லாத 'நான்' என்னும்பதம்வழங்கக்காண்டும்,ஆண்டுஅவனை

* கற்பிதத்தன்மையாவது—தனனுட்பிறிதொனறனைபுடைத்தாகுகை.

'அவ'னென்னும் பதத்தாற் சுட்டுதல் வழக்கின்கணில்லாமை யின், தன்னைப்போற் றன்னந்தரியாமிநிலையையுமப்பதத்தாற் சுட்டுதல் பொருந்தாமையின், இஃது பரமதத்திலுந்துல்லிய மாகலினென்க.

இனித் தனதந்தரியாமியென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளில் 'நான்' என்னும் பதத்தைப் பிரயோகிப்பினும், அந்தரியாமி ப்பொதுமைபற்றி 'அவன்' என்னும்பதத்தாற்சுட்டுதல்சாலு மெனின்;——அங்ஙனந் தன்றன்மையையக்குறித்து 'நான் என்னும்பதத்தைப்பிரயோகிப்பினும் ஆன்மப்பொதுமைமுத லியவேற்றியல்புகுறித்துத் தன்னை'அவன்' என்னும்பதத்தாற் சுட்டுதல் சாலுமென்று துல்லியமாதல்காண்க. 'என்மாட்டுப் பதிந்தமனத்தினையுடையையாய்த்தான் எனக்கன்புடைமை யாய்த்தான்'' என்றெழுந்தவசனத்தில் 'என்' என்னுந்தன்மை ச்சொல்லானுணர்த்தப்பட்ட வாசுதேவனுடைய ஆன்மா வின்கண், ''அவனையேசரணடைக'' என்றற்றொடக்கத்தவன் கூற்றாகவெழுந்த வசனத்திடைப்பட்ட படர்க்கைவசனங்க ட்குமுடிபினைப் பாரும் கீதையிலொப்பிக்கொண்டாரென்க. ஆகலின்,''அவனந்தரத்தினும்'' என்றெழுந்தவசனத்திற்குயா ங்கூறியபொருளே எவ்வாற்றானுமியைபுபட்டொழுகுதலின், ''நானொருவன் முதற்கணிருந்தனன்'' என்றற்றொடக்கத்ததர் வசிரசுவாக்கியஞ் சிவபிரானுக்கு முழுமுதன்மையை யுரை க்குமென்பதுபொருந்துமென்க. இவ்வாறுஅதர்வசிரோபநிட தமுழுதுஞ் சிவபரமாகவே, ஆண்டுக்கூறிய ''எங்கணும்விழிக ளும் எங்கணுமுகங்களும் எங்கணுங்கைகளும் எங்கணுமடிக ளுமுடையனாய் நாலுங்கரங்களாலனைத்தையுமடக்கி ஆகாயம் புடவியிரண்டையுந் தோற்றுவித்த கடவுளேகன்'' என்றற் றொடக்கத்துரைகளுஞ் சிவபிரான் சகத்திற்குக்காரணனாதலை க் கூறுமென்பது தானேபோதரும்.

"எப்பொழுதிருளிருந்தது" என்றெழுந்த சுவேதாச்சுவதர மந்திரமும் இருண்மாத்திரையானே வரைசெய்யப்பட்ட சிருட்டியின் முற்பொழுதிலிருத்தல்பற்றிச் சிவபிரானுக்கு முழுமுதன்மையை அவ்வாறெடுத்து மீக்கூறும். இனி 'எப்பொழுதிருளிருந்தது' என்பதனுவாதமாகலின், புரோவாதத்திற்கியையுமாறு ஆண்டைச் 'சிவ' பதத்திற்கு நாராயணன்பொருளாமென்று பரராற் கற்பிக்கப்பட்டது. ஆண்டு அனுவாதமென்றதுண்மையேனும், சௌபாலவாக்கியமொன்றே அதன் புரோவாதமாமென்றதமையாது, 'இவ்விருளொன்றே யிருந்தது' "அப்பொழுது சத்தில்லை யசத்தில்லை" "இருளிருந்தது" "பிரசாபதி யொருவனே யிருந்தனன்பகலில்லையிரவில்லை அவனிவ்வடர்ந்த விருளில் உலாப்போதரா நின்றான்" என்றற்றொடக்கத்தனவாய் வழிமொழிந்துகொண்ட பொருளை யுணர்த்தும் பிறவாக்கியங்களுங் கேட்கப்படுதலின். "எப்பொழுது இருளிருந்தது" என்னுங்கூறுபோல "அப்பொழுது பகலில்லை" யென்றற்றொடக்கத்துக் கூறுமுழுதும் அனுவாதமன்று, 'அப்பொழுது' என்னும் பிரயோகத்தானே யாதானுமொன்று விதிக்கற்பாலதாகத் தோன்றுதலின். விதிக்கற்பாலது பகலிரவுகளின் விபாகாபாவமுமன்று, சதசத்தியல்பானபிரபஞ்சாபாவமுமன்று, எடுத்துக்காட்டியபுரோவாதவசனத் தொகுதியாற்றானே யவ்விரண்டும் பெறப்படுதலின். ஒன்றை யனுவதித்து மற்றொன்றை விதிக்க வெழுந்த வாக்கியம் அனுவாதத்திற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் புரோவாதத்தாற் பெறப்படாத பொருட்கண் முடிவுபெறுதவழிப்பயன்படாதாகலின், ஆண்டுப் 'பகலில்லை' என்றெழுந்ததூஉம் அனுவாதமாம். இங்ஙனமாகலின், 'சிவ' சத்தம் இயற்கையாயுள்ள பரமேசுவரப் பொருளைவிட்டுப்புரோவாதமொன்றானே பெறப்படு நாராயணன்கட்டானே முடி

வுபெறின், ஆண்டு 'எப்பொழுதிருள் அப்பொழுது' என்றெடுத்துக்கொண்டு ஒன்றனைவிதிப்பானெழுந்து பாதிவழிவந்தவாக்கியம், யாதினை விதித்து இளைப்பொழிந்ததென்க.

இனிச் 'சிவ'பதம் நாராயணனையுணர்த்துமாயிற் புரோவா, தத்தாற் பெறப்படாத பொருளொன்றேனுங் கணடிலமாகலின், பரமதத்தில் இவ்வாக்கியமுழுதும் வாளாகூறற்றுயொழியும்; ஒழியவே, சிருட்டிக்கு முற்பொழுதை இருளைச்சுட்டிக்கூறும்வாக்கியங்களுள் அவ்விருளையதிட்டிப்பானை ஒரோவழி 'நாராயண' பதத்தானும் ஒரோவழிப் 'பிரசாபதி' பதத்தானும் ஒரோவழிப் 'பரமான்மா' முதலியபொதுச்சொற்களானுங் கூறுமென்று மாறுபட்ட சிறப்புப்பொருள்கள் கேட்கப்பட்டு ஒன்றன்கண்ணு முடிவு துணியப்படாமையின், விரோத வெழுச்சிக்கண் அவற்றிற்கு ஒற்றுமையை யுணர்த்தும் பொருட்டு, இம்மந்திரம் அவைதம்மானுணர்த்தப்படுஞ் சிருட்டிக்கு முற்பொழுதை யிருளை அநுவதித்துச் 'சிவ' பதத்தால் அதனை யதிட்டிப்போனுக்கு அவற்றாற் பெறப்படாத பரமேசுரத்தன்மையைவிதிக்குமென்று அதற்குப்பயப்பாடுகூறற்பாற்றுகலின், அதுபற்றி 'நாராயண'பதத்திற்கேசிவபிரானிடத்துப் பொருண்மதுகை கூறற்பாற்றென்றல் பொருத்தமாம். ஒருவாக்கியதநிற்குப் பயப்பாடின்மையைக் கூறுதலினும் ஒருபதத்திற்கு இலக்கணை கூறுதல் சிறப்புடைத்தாம்: ''*அவதானஞ் செய்தற்குரிய பசுவினவயவங்கள் பதினொன்றும் அவற்றை யிருமுறை யவதானஞ்செய்க'' வென்று பசுவேள்விக்கட்போந்த சோதகத்தாற்பெறப்படு மவதானவிரட்டையை மறித்தும் விதிக்கவெழுந்த வாக்கியத்தின்பயப்பாட்டின் இன்மையை யொழித்தற்பொருட்டு ''நான்கவதானத்திற்

* அவதானமாவது—ஓமத்திரவியத்தை ஓமித்தற்குரிய கருவியின்கணெடுத்துவைத்தல்.

சூரியஎசமானன்று வபையை ஐந்துமுறையவதானஞ்செய்க" வென்னும் வாக்கியத்தின்கண் 'வபை' யென்னும் பதத்திற்குப் பொதுவகையானே பசுவின் சம்பந்தமுடைய இருதயமுதலிய அவயவங்களனைத்தினும் இலக்கணை போதரும். அங்ஙனம்போதருமாயினும், இருதயமுதலிய அவயவங்களினும்ஐந்தவதானம்போதரும்பொருட்டு * உபத்தரண 0அபிகாரக்கிரியைகள் நிகழ்வுழி இருதயமுதலிய அவிசுகளில் மூன்றவதான நேர்ந்துழி, அவிசை இருமுறையே அவதானஞ்செக உபத்தரண அபிகாரங்களுள் ஒன்றின் இரட்டிபபினால் எண்ணிறைவு பெறுகவென்னு நியமத்தானே அவ்வாக்கியம் பயப்பாடுடைத்தாம்" என்றிவ்வாறுபூருவதந்திரத்தினும்போந்தமைகாண்க.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால் 'எப்பொழுது இருளிருந்தது' என்னுமந்திரத்தின் முற்பாதி இருளொன்றேயிருந்தது என்றற்றொடக்கத்தொருசில காரணவாக்கியங்களுக்குச் சிவபிரானிடத்து முடிவுகூறும். அப்பாற்பிற்பாதியுட்பட்ட 'அது அக்கர' மென்னுங்கூறு "சௌமியனே ஓங்கியெரியுமங்கியின்கண் ஒத்தவுருவுடைய பொறிகள் ஆயிரமாயிரமாக உதித்தல்போல அக்கரத்தினின்றும் பல்வேறுவகைப்படும்பொருள்களுதித்து அதன்கண்ணே யொடுங்கும்" என்றற்றொடக்கத்து முண்டகமுதலிய சுருதிகளுக்கும், 'அது சூரியனினுஞ்சிறந்தது' என்னுங்கூறு சூரியமண்டலத்திலுறையும்பரமபுருடன்கண் சகத்திற்குக் காரணமாந்தன்மையிற் பிரியாத அனைத்திற்கு மந்திரியாமியாமிலிங்கத்தை 'எம்மறிவைஎவன் பிரேரிக்கும்' என்றுகூறுங் காயத்திரிமந்திரத்திற்கும், 'அதன்பானின்றுமுன்னரறிவுமங்குரித்தது' என்னுங்கூறு "நான்

* உபத்தரணமாவது—அவிசையிடுதற்குரிய பாத்திரத்தை நெய்யாற்சுத்திசெய்தல்.

0 அபிகாரமாவது—பாத்திரத்திலிட்ட அவிசின்கண் நெய்யை உகுத்தல்.

அநேகமாவல் தோற்றுவலென்று அதுபார்த்தது" "உலகங் களைச் சிருட்டிப்பலென்று அவன் பார்த்தனன்" "அவன் அநேகமாவன்தோற்றுவன் என்றுகாமுற்றான்" பிரமர் தவ த்தாற்பெரிதாம் அதன்பானின்று மன்னர்தோன்றும்" என்று முதற்சிருட்டிக்குமுற் சிருட்டித்தற்குரியபொருட்டொகுதியைக்குறித்த சிருட்டிகர்த்தாவின் சங்கற்பத்தைப் 'பார்த்தன்' முதலிய பதங்களாற்கூறுஞ் சாந்தோக்கியமுதலிய சுருதிகளினுட்பட்ட காரணவாக்கியங்களுக்குஞ், சிவபிரான் கண்முடிவுகூறுமென்பதுகொண்டு, இம்மந்திரங்காரணவாக்கியகளனைத்திற்குஞ் சிவவிடயத்தன்மையை நாட்டிச், சிவபிரானுக்கு முழுமுதன்மையைச் சாலவும்விளக்குமென்க.

இனிப்புருடசூத்தமந்திரப்பிரத்தியபிஞ்ஞைபற்றிச் சுவேதாச்சுவதரோபநிடத நாராயணபரமாமென்று கூறியதுபொருந்தாது, "உருத்திரரே! யாதுமக்கு மங்களதனுவாம் கிரியிற்றங்கி உயிர்க்குச் சுகத்தைச் செய்பவரோ! நீர் எந்த வேலினைக்கைக்கொள்கின்றீர் என் புத்திரனையும் அவன் புத்திரனையும் வருத்தற்க எம்மாயுளைக்குறைக்காதொழிக" என்றற்றொடக்கத்துத்திருவுருத்திரத்திற்படிக்கப்படு மநேகமந்திரப்பிரத்தியபிஞ்ஞையும் இம்மந்திரத்திருத்தலின்' ஆண்டுச் சிறப்பாக ஒருபாற்கோடுதற்கு மூலமின்மையினென்க.

"வேறுவழியில்லை" யென்னும்புருடசூத்தமந்திரஞாபகம் அனன்னியதாசித்தமென்றுகூறுதலும் பொருந்தாது ;கைவல்லியோபநிடதத்து "உமைக்குக்கொழுநனும் பரமேசுரனும் பிரபுவு முக்கண்ணனும் பொன்றையாளனுமானநீலகண்டனை" என்று கிளந்தெடுத்தோதி "அவனை அறிந்து மிருத்தியுவைக் கடப்பான் வீட்டிற்குவேறு நெறியில்லை", யெனவருதல் கேட்கப்படுதலின், வீட்டினைக்கூடுமுபாயத்துணிபு புருடசூ

த்தத்திற்கூறப்படு நாராயணன்பானிலையுதல்பெறப்படாமை யினென்க.

இனி உண்மையாளேக்கும்வழிப் புருடசூத்தந்தானு நாராயணபரமன்றும், "அமிர்தத்திற் கீசானனன்றே" வென்புழி 'ஈசானன்' எனவருமபிதானச்சுருதிபற்றி அதுசிவபரமாகலின். ஐசுவரியயோகம்பற்றி 'யீசான'பதம் பொதுவாம் பிறவெனின்;— அறியாதுகூறினய்; அது யோகம்பற்றிப் பொதுவாதல் உண்மையாயினும், யோகரூடிபற்றி ஈசுவரனுக்குச்சிறப்பாம்; "ஈசுவரன் சர்வன் ஈசானன் சங்கரன் சந்திரசேகரன்" எனவும் "ஈசானன் பசுபதி சசிசேகரன்சூலி சிவன்சங்கரன்" எனவும் வருமபிதானகோசமிருதிபரம்பரை பற்றிச் சிறப்புவகையானேஅதற்கு ஆண்டுயோகரூடிபோதராலானும், தனித்தயோகத்தினுஞ் சத்தியிரண்டனனுகூலப்பேறுடைய யோகரூடிவலியுடைத்தாகலானும், பிரமமீமாஞ்சையில் " சத்தத்தானேயளந்தறிபொருளாம்" என்னுமதிகரணத்து "அங்குட்டமாத்திரனைபுருடன் புகையில்லாத வனலைப்போலும் இறப்பினு மெதிர்வினு முள்ளதற் கீசானன் அவனே இன்றுமுளன் நாளையுமுளனும்" எனவருங்கடவல்லிமந்திரத்திற்கு "அங்குட்டமாத்திரன்" என்றபரிமாணலிங்கத்தானேசிவபரமாதல்போந்தவழி 'ஈசானன்' என்னுமபிதானச்சுருதிவடிவானபதத்தினற்பரமான்மபரமென்று துணியப்படுதல் பற்றி அதற்குச்சிறப்புண்மை வெளிப்படுதலானுமென்க. இனி அதற்குக் கேவலயௌகிகத்தன்மையுளதாயின் பரமான்மாவைக்குறிக்குஞ்சிறப்புச்சொல்லில்லாமையின், "இறப்பெதிர்வினுள்ளதற்கு ஈசுரனுதலையுணர்த்து மிலிங்கத்தாற்றுணியற்பாற்றெனப்பட்டுச் 'சத்தத்தானேயளந்தறிபொருளா'மென்னுஞ்சூத்திரம்பொருந்தாதாய்முடியுமென்க. பரருக்கும்,"அங்

குட்ட அளவையானறியப்படுபவன் பரமான்மா இறப்பினு
மெதிர்விலுமுள்ளதற் கீசானன்", என்று பரமான்மாவை
யுணர்த்துஞ் சொல்லுண்மையின், 'சத்த' பதத்தானேயீசா
னசத்தமே குறிகொள்ளப்படுதலின், 'ஈசுரசம்பந்தமானஇலி
ங்கத்தாற்றுணிதல்கருத்தன்றாம்; மற்றியாதுகருத்தெனின்;—
ஈசுரனையுணர்த்துஞ் சத்தத்தானேயென்பது ஏகாரத்திற்குக்
கருத்தாம்" என்றற்றொடக்கத்துத் தம்பாடியகாரர்முதலி
யோர் வசனமாறுபடுமென்க. இதனானே, "முத்திக்கு ஈசா
னன்" என்றுபுருடசூத்தத்தில் முத்தியாகிய ஐசுவரியங்கூறப்
படுதலின், அவயவவாற்றலொன்றேகொண்டுபிரயோகிக்கப்ப
ட்ட 'ஈசான' பதம் எவர்க்கும்ரூடியாகுமாறில்லை யென்னுமாச
ங்கையொழிக்கப்பட்டது. "இறப்பெதிர்வுகளினுள்ளதற்கீசா
னன் " எனப்பிரதியோகிவரினும், ஈசானபதத்திற்குச் சமு
தாயசத்திபற்றி அபிதானச்சுருதித்தன்மை யொப்பப்படுதலா
னும், அவயவசத்திப் பொருட்டொடர்புடைய தொன்றற்கு
மற்றொருபதத்தாற் சுட்டுதலில்லாதவழியே சமுதாயசத்திவெ
ளிப்படுமென்பதற் கோத்தில்லாமையானுமென்க.

அற்றேல், "ஈசானன் பிராணனைக்கொடுப்போன் பிரா
ணன்" எனவிண்டுவினாயிரநாமத்திடைபே வைத்தெண்ணிய
தே 'ஈசான' சத்தத்திற்குவிண்டுபொருளாதல்பெறப்படும், வே
தத்தின் உபபிருங்கணப்பொருட்டா யெழுந்த மாபாரதத்தில்
அவ்வாறேபடிக்கப்படுதலின் வேதப்பொருளைத் துணியும்வ
ழி அபிதானகோசங்களினும் அது முக்கியமா மென்றுகொண்
டு ஈசானபதத்திற்கு விண்டுபரத்துவங்கூறலேபொருத்தமா
ம், அற்றாகலினன்றே அங்கூட்டவாக்கியதிற்குத்தாமேற்கொ
ண்டபரமான்மபரத்துவந் தம்மானும் ஈசானச்சுருதிபற்றியு
ரைக்கப்படும்பிறவெனின்;—அற்றன்று, "ஆயிரநாமங்களாற்

றுதித்து'' என்னுமுபக்கிரமத்திற் கேற்ப வனைத்தையுந்தானெ
னக்கருதித் துதித்த "விசுவம்விண்டு " வென்றற்றொடக்கத்
தாயிரநாமத்துள் எல்லாந்தானுந்தன்மைகுறித்து ஏனைக்கட
வுளர்க்குரிய நாமங்கள்பலவற்றையுந தலைப்பெய்தோதக்கா
ண்டலின், அதுபற்றி அவற்றிற்காற்றல்செல்லாமையினென்
க. அல்லதூஉம், மாபாரதம் இலிங்கம் ஆதித்தபுராணமுதலி
யவற்றி லெடுத்தோதப்பட்ட சிவபிரானுக்குரியவாயிரநாமங்க
ளுளடங்காதவிண்டுநாமமில்லாமையின், அரிவம்மிசத்திற்கை
லாயயாத்திரையில் "உன்பெயர்தாமுமுலகினிற்சிறப்புற்றோ
ங்கிடும்பிறபெயர்தாமு, மென்பெயராகும்விசாரமற்றிதன்க
ணில்லைகோவிந்த'' என்று கண்ணனைநோக்கிச் சிவபிரானரு
ளிச்செய்தவசனத்தானே விண்டுநாமங்களுக்கும் உலகத்தில்
வழங்கு மேனைச்சிறந்தநாமங்களுக்குஞ் சிவநாமத்தன்மைபெ
றப்படுதலின், அபிதானச்சுருதிபற்றி விண்டுபரத்துவந்துணி
தல் ஒருசிறிதுமேலாதென்க. ஆகலின், துதிப்பொருட்டாவ
தோர் மணமுமில்லாததூஉம் உலகத்திற்கும் வேதத்திற்கும்
பொதுவான நாமங்களைத்தொகுத்துரைத்தலைத்தொழிலாகக்
கொண்டதூமாகிய அபிதானகோசமிருதியேபெயர்த்தன்மை
க்கட்பிரபலமுடையதெனப்பட்டு, 'ஈசான'பதத்திற்குச்சிவபி
ரான்பொருளென்பது நாட்டப்படுதலின், அதுபற்றிப் புரு
டசூத்தஞ் சிவபரமென்று துணிதல் பொருத்தமாம்.

அற்றேலஃதங்ஙனமாக, புருடச்சுருதிமுதலிய அநேகபிரமா
ணங்கள்பற்றிஅதற்கு நாராயணபரத்துவங்கூறத்தகுமாலோ
வெனின்;—புருடசத்தநாராயணவாசகமாகுமாறில்லை;" ஆன்
மாவுமானவனும்புருடர்'' என்னுமபிதானகோசமிருதியானும்,
உலகவழக்கினும்வேதவழக்கினும்பயின்றுவருதலானும், அதற்
கு ஆன்மப்பொதுமையிற்சத்தியுண்மை இன்றியமையாமையி

ன், அதுபற்றியே "புருடனன்றோ நாராயணன்" என்றற்றொடக்கத்து நாராயணனை விடயமாகவுடைய பிரயோகங்களியைபுபட்டொழுகுதலின், 'பாகிராச்சிய' முதலியசத்தங்களுக்கு ஒருசிறிதுவழக்குண்டேனும், திருணகிருதமுதலியவற்றிற்சாதிமாத்திரையிற் சத்திபெறப்படுதலின், அதுகொண்டே சத்திசெய்யப்பட்ட திருணகிருதமுதலியவற்றின்கண்ணதான ஆன்றோர்வழக்கும் பொருந்துதலின், சத்திசெய்யப்பட்டுச்சிறந்தனவற்றிற்குச் சிறப்பாகவேறாற்றல் கற்பித்தல்வேண்டாவென்னும் பாகிராச்சிய வதிகரணநியாயம்பற்றி அச்சொற்கு நாராயணன்கட் சிறப்பாகப் பிறிதோராற்றல்கற்பிக்கவேண்டாமையினென்க.

அற்றேலஃதங்ஙனமாகுக, புருடசத்ததிற்குநாராயணநாமமாகுதற்கண்ணதாகுந்துணிபுரைநியாயப்பற்றுக்கோடின்றியும் ஆண்டுச்சிறப்பாற்றலைக்கற்பிக்கவெனின்;—அற்றன்று, சாமானியசத்தியுடையபுருடசத்தமும் ஒருபுடையியைபுபற்றிநாராயணன்கண்முடிவுடைத்தாமென்னு மிந்தஞாபகத்தாற்பயன்படும்பொருளையுடைய அருத்தவாதங்கள்பலவற்றைக்கொண்ட புராணத்துணிபுரை, அபிதானகோசமிருதிபோலஅந்நியதாசித்தப்பிரயோகவிடயத்தில்ஆற்றலைத்தாராதாகலின், சித்திராதிகரணத்திற் 'றுதியொன்றன்பெயராகவழங்கும்'பிரட்ட'பதத்திற்கு "ஓரோவழிப்பிரட்டங்களாற் றுதிக்கின்றான்" என்பது முதலியவற்றிற் றுதிக்குச்சாதனமாய ரதந்தரமுதலியவற்றில் இலக்கணைபற்றி வழங்கற்பாடுண்டென்பதை யறிவுறுத்தலாற்பயப்பாடுடைத்தாகிய" அப்புக்களிருதுவாயின அவற்றின்பிரட்டத்தில்வாயுப்புகுந்தான்" என்றுறொடக்கத்தின்ரதந்தரமுதலியவற்றினும்'பிரட்ட'பதம்வழங்குநிமித்தத்தைக்கூறும்அருத்தவாதத்துணிபுரைக்கு ஆண்டுச் சிறப்பாகவேறாற்றல் கற்பி

த்தல்வேண்டா'வென்று மீமாஞ்சகரா லொப்பப்படுதலினெ ன்க. புட்டசத்தத்திற்கு நாராயணன் சிறந்தபொருளாமெ ன்ற வசனம்பற்றி அவனே யதற்குப்பொருளாவனென்னும் வாயாட்டும் பொருந்தாது; யாண்டும்பயின்றுவரும் வழக்கு டைய அபிதானகோசமிருதியாற் பெறப்பட்டசாமானியசத்தி க்கு மாறாக அவன்கட்சிறப்பாற்றலை நிகழ்த்தும்வசனம்"கோ அசுவங்களின் வேறாயின பசுக்களல்ல கோஅசுவங்கள் பசுக் களாம்" என்னுஞ்சுருதியினுந் தந்திரவார்த்திகத்தினும் யாங் கூறியவாறே 'பசுத்தன்மைச்சாதி கோஅசுவங்களுக்குச் சி றப்'பென்றுகூறும் வசனம் உபகாரமிகுதிப்பாடுபற்றிப்புக ழ்ச்சிப்பொருட்டாதல்போலச்சுவாதந்திரியமுதலியபுருடவில க்கணமிகுதிப்பாடுபற்றி நாராயணன்கட் புகழ்ச்சிப்பொருட் டாமென்றே தாற்பரியங்கூறல்-நியாயமாகலானும், "பிரகிரு திப்பற்றில்லாமையானுஞ் சுவாதந்திரியத்தானு மகிமையானும் அப்பெற்றியனான விந்தவாசுதேவனே அறிவுடையோராற்பு ருடனென்றுரைக்கப்படும் பிரமன்முதலிய சகமெல்லா மக ளேஉவோடொக்கும் அந்நீர்மையுடைய விந்தவாசுதேவனே நே ரேபுருடனென்றுரைக்கப்படும்" என்னு நாரசிங்கபுராணவச னத்தானே அவ்வாறு கருதப்படுதலானுமென்க.

'மகாபுருட'சத்தந்தானுநாராயணபரமன்று, மேலுரைத்த வாறு சாமானியசத்திகொண்டே பிரயோகம்வழிப்படுதலின். ஈண்டுமகாபுருடக் கேள்வியுமின்று, 'புருடன்மகான்'எனப்பி ன்னபதங்களாக வைத்துப்படிக்கப்படுதலின், இரண்டுபதங் களுக் கொருசமுதாயசத்தி யொரோவிடத்துமில்லாமையின். "இலக்குமிக்குப்பதியாந்தன்மையென்னுமிலிங்கமும் ஈசான ச்சுருதிக்கேற்ற 'கிறி' சத்தவடிவான கிறில்லேகைக்குப் பொ ருளாங்கௌரிக்குப் பதியாந்தன்மைத்தா மிலிங்கானுகுணத்

தன்மையினையே பற்றும். வாசசநேயத்திற் "ஸ்ரீயுமிலக்குமி யு முன்பத்தினிமார்" எனப்படிக்கப்படுமாலோவெனின்;— அதுகொண்டவர்கருத்து நிரம்புமாறில்லை, 'ஸ்ரீ' யென்னுஞ் சத்தஞ் சமானப்பிரகரணத்திலோதிய 'கிறில்லேகை' யின் பொருளிற்றானே முடிதலின். இஃததன்கண்முடியுமெனமா றிற்படுமிழுக் கென்னையென்பதாசங்கையன்று, 'கிறீ' சத்தங் தமலையிடத்தில் வழங்கக்காணுமையாலும், 'ஸ்ரீ' சத்தஞ் 'ஸ்ரீயை இலக்குமியை ஔபலையை அம்பிகையைக் கோவைச் சட்டி யைச் சயையை இந்திரசேனையென்றுசொற்றார்" என்று ஆ யுசியசூத்தத்திற்கௌரிபால்வழங்கக்காண்டலாலும், 'கிறீயும்' என்றுவருமந்திரத்திற்குக் கிரகவெச்சத்திற்சோமற்கதிதெய்வ மான கௌரிபூசையில் விநியோகம் மிருதியர்ணவமுதலியவ ற்றிற் கூறப்படுதல் கொண்டு 'கிறீ' சத்தத்திற்குக் கௌரிபரத துவம் இன்றியமையாமையாலுமென்க. ஆகலான், முதற்சுரு திக் கேற்றவாற்றானே "அவனதங்கமண்டலத்திலிருக்கு மகே சுவரியாகிய பராசத்தி சாமளையாவர்மனத்தையும் வசஞ்செய் பவள் மாலக்குமியென்றெடுத்துத் துதிக்கப்படுவள்" என்று சிவபுராணத்திற்கூறப்படுஞ் சிவபிரான தங்கமண்டலத்திலு றையும் அம்பிகையின் வடிவுகளு ளொன்றன் கூறாகிய இல க்குமிக்குப்பதியாந்தன்மையென்னுமிலிங்கம் மீசுரபரமேயாம். அற்றாகலினன்றே மறித்தும்"பகலு மிரவும் பக்கங்களாம்" என்று பெருவழக்கான அர்த்தநாரீசுரவடிவஞ் சிவபிரானுக் கே யருளிச்செய்யப்பட்டதூஉமென்க.

இனிப் புருடசூத்தத்திற்கு 'நாராயணம்' என்னும் பெயரு ம்அவனிருடியாதல்பற்றியல்லது பொருளாதல்பற்றிப்போந்த தன்று, "நாராயணனாற்காணப்பட்ட புருடசூத்தத்தா லபிய ந்திரிக்கப்படுஞ் சிதியைவழிபட்டு இப்பிறப்பிற்புருடனாகும்'

எனவாதாலசூத்திரத்தில் இருடி தெய்வமிரண்டு நாராயண புருடசூத்தங்களிரண்டானும் வேறாகக்கூறப்படுதலினென்க. நாராயணனார்தனத்தில் விநியோகித்தருளும் அபிதானச்சுருதியாற்போந்த விதனது சிவபரத்துவத்தைக் கெடுக்கவற்றன்று, அபிதானச்சுருதிவலியானே அங்கிமுதலிய கடவுளரையே பொருளாகவுடைய "அங்கி சுவர்க்கத்திற்குத்தலைவன்" என்றற்றொடக்கத்து மந்திரங்களுக்குக் கிரகவெச்சத்தில் அவ்வக்கிரகவாராதனையில் அவ்வக்கடவுளர்க்குரிய மந்திரங்களை விநியோகிக்கும்வழி அங்காரகன் முதலியோர் பூசையில் விநியோகித்தலும் அக்கடவுளரைப் பலவாறாகப் பிரீதிப்படுத்துஞ் செபமுதலியவற்றில்விநியோகித்தலும் ஒப்பப்படுதலினென்க. இங்ஙனங்கொள்ளாக்கால், "விசுவரூபனாகிய தனைதனைப்புருடசூத்தத்தால்வேட்க அதன்பின்பு நாராயணங்களிரண்டானும் வழிபடுக" என்றற்றொடக்கத்தேனைவிநியோகம்பற்றி மற்றொருகடவுள்பரமாதலுஞ்செல்லுமென்க.

இச்சூத்தத்திற்கு அபிதானச்சுருதிமுதலியவற்றிற்கேற்றவிநியோகமுமுண்டு: அதுபோதாயனசூத்திரத்திற் றிருவுருத்திரவங்கயாசங்களிற் சிவசங்கற்பமுதலியவற்றோடு விநியோகித்தலும் இலிங்கபுராணத்திற் சிவபூசாவிதியிற் "சேட்டசாமாக்கண்மூன்றனும் தேவவிரதங்களானும் புண்ணியமான ரதந்திரத்தானும் புருடசூத்தத்தானும்" என்றெடுத்துச் சிவபிரானபிடேகத்திற் றேவவிரதமுதலியவற்றோடு விநியோகித்தலுமாம்.

விண்டுபுராணமுதலியவற்றிற் காணப்பட்ட உபபிருங்கணமும் விநியோகிக்கப்பட்ட மந்திரப்பொருளை விரித்துரைப்பதொன்றாகலின், கேட்கப்பட்டவிநியோகத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டாய் அன்னியதாசித்தமாய்ச் சுருதியாற் போ

ந்த சிவபரத்துவத்தை நீக்கவற்றன்று. அங்ஙனமன்றே, ஒரு கடவுட்குரியமந்திரங்கட்கு விநிவலியானே மற்றொருகடவுளி ன் வேள்விக்கண்ணும் விநியோகமுண்டு. அந்தானும் அம்ம ந்திரங்களுக்கு வேட்கப்படுங்கடவுளை விளக்கற்பயத்தவாமாற் றாற்பாதுகாக்கப்படும். மந்திராதிகரணத்தில் "மந்திரவிநியோக த்திற்குவாக்கியப்பொருட்கூற்று வாயிலாயிருத்தலின் மற்றொ ருகடவுளைச் சுட்டுமந்திரத்திற்கு "எடுத்தோத்தாற்பிறபொ ருளுடைத்தைந்திரி" என்னும் ஐந்திரியதிகரண நியா யத்தானே இலக்கணைமுதலிய விருத்திகூறற்பாற்று. அத னோடுகூடியவிசேடணபதங்களுக்கோவெனின்; —"ப்ச்சை த்தருப்பைகளாற் பரப்புக" வென்னுமந்திரத்திற் றருப்பை யிற் 'பச்சை' யென்னும்பதம்இயையுமாறுபோல . வதன்கட் பொருந்தும் பொருளையுடைய விசேடணபதங்களுக்கு அதனை டையான குணமுதலியவற்றைப் புலப்படுத்துமுகத்தானே ஆ ண்டு முடிவுகூறற்பாற்று. "சோமஞ்சுத்தியாகின்றது மதிகட் குத்தந்தை" என்னுமந்திரத்திற் சோமக்கொடியின்கண் அ க்கினிமுதலியவற்றிற்குத் தாதைத்தன்மை கூறுமாறுபோல ஆண்டுப்பொருந்தாப் பொருளையுணர்த்தும் பதங்களுக்குப் பு ண்ணியத்தின்பொருட்டு இல்குணமுதலியவற்றை வெளிப்ப டுத்துமுகத்தான் ஆண்டுமுடிபுகூறத்தகும். பொருந்தாவிசேட ணத்தையும் பொருந்தும்விசேடணம்போற் பொருளுணாத் தல், மந்திரத்திற்கேட்கப்படும் விசேடணத்தோடியைந்த பொருளைப் புலப்படுத்தல், புண்ணியத்தைப் பயக்குமென்னு நியமத்தானே அதிட்டத்தின்பொருட்டாம்." என்னுமிப்பொ ருள், "எடுத்தோத்தானேயனுவமற்றொன்றன்-பொருட்டுப்பிர யோகமுடைத்தாமென்ப" என ஒன்பதாமதிகரணத்திரு த்தலின்.

இங்ஙனங்கூறியவாற்றால், அபிதானச்சுருதி அதற்கேற்றவிலிங்கமூர்த்தியவற்றானே நியமிக்கப்பட்ட சிவபிரானையே செம்பொருளாகக்கொண்ட புருடசூத்தம், கேட்கப்பட்ட வேனை விநியோகத்தைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டுநாராயணனைவிளக்குமாறுதானும் தனதன்முதலியாரை விளக்குமாறுபோல ஒரோவழிப்புருடபுத்தியாற்கற்பிக்கத்தக்கதென்னுமத்தனையே, அவனதாராதனையையும் அதனங்கத்தையும் அதன்பயன்முதலியவற்றையுங் கிளந்தெடுத்துவிரிக்கும் புராணாகமவசனங்களி னியமிக்கப்பட்ட தென்று, உபபிருங்கணங்கள் அன்னியதாசித்தமாயினமைகாண்க. பிறண்டும்பொருட்டாப்பொருளை விசேடணமாகக்கொண்ட மந்திரங்களுக்குப் புராணங்களில்அங்ஙனம்உபபிருங்கணம்வரக்காண்டும். அது வாயவ்விய சங்கிதையில் சோமத்தைவேள்வியின் பொருட்டுச் சிருட்டித்தனர் சோமத்தினின்றுஞ் சுவர்க்கமும் புடவியும் அங்கியுஞ் சூரியனுஞ் சீமானும்விண்டுவுமானநாராயணனும் உதித்தனர் சகமனைத்துஞ் சோமமயமாம்" எனவருவனவும் பிறவுமாம்.

புருடசூத்தஞ் சிவபரமாதலை யெடுத்துரைக்கும் வேறுபபிருங்கணங்களுமுண்டு. அது இலிங்கபுராணத்தில் "வியாபியான அவனுக்குமேலுலகந்தலை அப்பரமேட்டிக்கு ஆகாயம் நாபி அப்பெரியானுக்குச் சோமசூரியாக்கினிகள் விழிகள் திக்குக்கள் செவிகள் மகான்மாவர்ண அவன் முகாம்புயத்தினின்றும் வியாபியும் பகவனுமானபிரமனும் பிராமணரும் பிறந்தனர் புயங்களினின்றும் இந்திரனும் விண்டுவுஞ் சத்திரியரும் பிறந்தனர் அப்பிஞ்கியின்றொடைகளினின்றும் வைசியர்பிறந்தனர் பாதத்தினின்றுஞ்சூத்திரர்பிறந்தனர்" என்றற்றொடக்கத்தனவாம். இங்ஙனமெடுத்துக்காட்டற்பாலனபிறவுமுள. இங்ஙனமாகலின், மேற்கூறியவாறு அன்னியதாசித்தமாய் யாறுபட்டுவரும் விநியோகத்தானும், உபபிருங்கணத்தானும்

தொலையாவலியுடைய வபிதானச்சுருதியாதலும், அதற்கேற்ற இலிங்கத்தானும்,விநியோகத்தானும், உபபிருங்கணங்களானும்,புருடார்த்தஞ் சிவபரமாதல்பெறப்படுதலின், அதன்கண்ணதான பிரத்தியபிஞ்ஞைபற்றிச் சுவேதாச்சுவதரமந்திரங்களுக்கு நாராயணபரத்துவசங்கைவருதல் யாண்டையதென்க. "அரன் சிவன் உருத்திரன் மகேசுரன்" முதலியவனேக சுருதிகளாற் பெறப்பட்ட விதனது சிவபரத்துவத்தை விரோதப்பிரத்தியபிஞ்ஞையுள்வழியுங் கெடுக்கவற்றன்று, இரண்டுதலங்களுடைய வாராய்ச்சியை அவாவிப் பிற்பொழுதிற்றோன்றுதல்பற்றிப் பாடக்கிரமத்தினு முக்கியக்கிரமந் துர்ப்பலமுடைத்தாதல்போல, அபிதானச்சுருதியினும் பிரத்தியபிஞ்ஞை துர்ப்பலமுடைத்தாகலின். "அரன் சிவன் உருத்திரன் மகேசுரன்"முதலியசத்தங்கள் சிறப்பாற்றாற் சிவபிரானுக்கு அபிதானச்சுருதியாதல் ஈசானசத்தம்போல் வைத்துணரற்பாற்று.

இவ்வாறு இவ்வுபநிடதமுழுதுஞ் சிவபரமாயிருத்தலின், "பெரியோனான வீசன்மறித்தும் அவ்வாறு பதிகளைச்சிருட்டித்து முழுநாயகத்தன்மையைப் புரியும் அவன் காரணன் காரணாதிபர்க்கு மதிபன் இவனுக்கொரு தாதையுந் தலைவனுமில்லை சந்தசுகளையும் யச்சங்களையுங் கிருதுக்களையும் விரதங்களையுங் கழிந்ததையும் எதிர்வதையும் வேதங்கூறுமனைத்தையும் இவ்வுலகத்தினையும் மாயையை யுடைப்பொருளாக வுடைய இவன் அதுகொண்டு சிருட்டிப்பன் இவன்மாட்டு வேனோர் மாயையாற் கட்டுண்டார்" என்றற்றொடக்கத் தேனைமந்திரங்களுஞ் சிவபிரானுக்குக் காரணத்தன்மையையுணர்ப்பனவென்றறிக. இம்மந்திரோபநிடதம், மந்திரங்களனைத்தானும் ஆண்டாண்டு 'அரன்' 'சிவன்' உருத்

திரன் ' ' மகேசுரன் 'முதலியபதங்களாலுணர்த்தப்பட்ட சிவபிரானுக்கே முழுமுதன்மையையும் அனைத்தையு மதிட்டிப்போனுந்தன்மையையும் எழுவாய்தொடங்கி யிறுவாய்காறும் எடுத்துணாப்பக்காண்டும்.

இவ்வுபநிடதத்தி னுபக்கிரமத்திற் "காரணப்பிரமம் யாது? எதன்பாற் றோன்றினோம்? எதனால் உயிர்வாழ்கின்றோம்? யாண்டு நிலையுற்றோம்? சுகதுக்கங்களை எவனாலனுபவிக்கின்றோம்? பிரமவித்துக்காள் யாங்கூடியாய்ந்து துணிதும்" என்னுமந்திரத்தாற் பிரமஞ் சகத்தினுற்பத்தி முதலியவற்றிற்குக் காரணம் அனைத்தையுமதிட்டிப்பதென்று தெளிந்தாராயினும், அப்பிரமப்பொருள் எத்தேவவடிவிற் றென்று சிறப்பாக அறியமாட்டாராகிய (சகமனைத்தின் றோற்றநிலையிறுதிகளுக்குக் காரணமானதூஉம் அனைத்தையு மதிட்டிப்பதூஉமான வப்பிரமப்பொருள் எத்தேவவடிவிற்றெனவெழுந்த) பிரமவாதிகளான விருடிகளுடைய இவ்வையப்பாட்டினைக், "காரணப்பிரமம் யாது" என்றற்றொடக்கத்து வினாக்கூற்றுக்களாற் பொதுவாகவுஞ் சிறப்பாகவுந் தெரித்துக், காலஞ் சுபாவம் நியதி மாபூதம் † பிரதானம் புருடன் இவற்றது சமுதாயமென்பனவற்றுள் ஒன்றைச் சகங்காரணமாக வுடைத்தாதல் உண்டென்றாக யதிரிச்சையால் உண்டாய்தென்று காரணமில்லையென்றாகப் பொருத்தமுண்டாய்ப், பிரமங் காரணமென்பதே பெறப்படாதென்று ஐயப்பாடு நிகழ்தற்குப் பற்றுக்கோடில்லையாலோ வென்னுஞ் சங்கை நிகழாவண்ணம், ஐயப்பாடு நிகழ்தற்கு இட னுண்டென்றுணர்த்தும்பொருட்டு, அவர்தாமே காலமுதலியன காரணமாதலை மறுத்தோதியவாற்றினைக், "காலஞ் சுபாவம்

† பிரதானமென்னும்பிரகிருதியென்னுமொக்கும்.

நியதி யதிரிச்சை பூதங்கள் பிரகிருதி புருடன் காரண மென்பது எண்ணமாத்திரையேயாம். இவற்றது சமுதாயமு ங் காரணமாகாது, இவற்றை நுகர்தற்கு ஆன்மா இவற்றின் வேறாக வுண்மையின். ஆன்மாவுங்காரணனாகான், இன்பத் துன்பங்களுக்கு வசியனாதலின்." என்னுமந்திரத்தால் அறி வுறுத்தித், தாமே துணியமாட்டாராய்ப், 'பிரமஞானத்தை வழங்குதலையே தொழிலாகக் கொண்டருளிய அம்பிகையா ன பராசத்தியின் றிருவருளினால் இப்பொருடுணியற்பாற் றீ' என்றுஅப்பராசத்தியைத் தியானிக்கலுற்றார்க்குப்,பராசத் தி வெளிப்பட்டருளியதைத், "தன்குணங்களானிரம்பிய அ த்தேவசொரூபசிற்சத்தியைத் தரிசித்தனர்" என்னுமந்திரத் தால் அறிவுறுத்தி, அதன்பின்பு "காலம் ஆன்மா முதலிய காரணமனைத்தையும் எவனதிட்டிக்கும்" என்றெடுத்து "அ வனைத்தரிசித்தனர்" என்னும்வினைமுற்றோடுகூடிய மந்திர த்தானே அப்பராசத்தியின் றிருவருளாற்போந்த காலமுத லிய துணைக்காரணத்தொகுதியை அதிட்டிக்கு முழுமுதலா ன பரப்பிரமப்பொருளைச் சிறப்பாக அவர்துணிந்ததனை யு ணர்த்திப், பின்னர்ப் "பிரதான மழிவுடைத்து அமிர்தன் அழிவிலி சரத்தையுமான்மாவையு மொருமுதலதிட்டிக்கும்" என்றற்றொடக்கத்தனவற்றாற் சிவபிரானுக்கு முழுமுதன் மையும் அனைத்தையு மதிட்டிப்போனுந்தன்மையும் உபநி டதத்தான் விரித்துக் கூறுதலின் "ஒருபாக்கியான யாப்பி னுனே "எதன்பால்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளிற் போந்த காரணப்பிரமஞ் சிவபிரானேயென்பது சிறப்பான் முடித்துக் காட்டப்பட்டது.

அற்றேல், "காரணப்பிரமம் யாது" என்றற்றொடக்கத்து ஐயவுரைகளிற் காரணப்பிரமஞ் சிவபிரானேயோ மற்றொ

ருகடவுளேயோ சென்னுமையவடிவு எடுத்தோதப்படவில்லை; துணிபுரையினுங் காரணப்பிரமஞ் சிவபிரானென்று எடுத்துக்காட்டப்படவில்லை; ஐயவுரையுந் துணிபுரையும் பொதுவாற்றானேபோதராநிற்ப, இவ்வுபாக்கியானங்காரணத்தன்மைக்கும் அதிட்டிக்குந்தன்மைக்குஞ் சிறப்பால் ஓர்கடவுளின்கண் முடிபுரைக்குமென்பது யாங்ஙனமெனின்; —கூறுதும்:— காரணம் பிரமமெனத்துணியப்பட்டவழி அதன்சிறப்பியல்லை அறியலுறவேண்டி ஐயப்பாடெழுந்ததெனின், அஃது பொருந்துமாற்றானும், பிறிதாறில்லாமையானும், கிளந்து ஒருபொருளைச்சுட்டி யெழுந்ததாதல்வேண்டும். முழுஉபநிடதத்தானும் முழுமுதன்மையும் அனைத்தையுமதிட்டிக்குந்தன்மையுஞ்சிவபிரானுக்கேகூறப்படுதலின், துணிபுரையுஞ் சிவபிரானையுணர்த்துவதாய்ப் பொருத்தமுடைத்தாம். தான்கூறற்கமைந்தபொருளின்கட்கேட்பார்க்குஅறிவினிதுதித்தற்பொருட்டன்றேவேதத்தில் உபாக்கியானங் கூறப்படும்; "பாரிப்பிலவப்பொருட்டெனினமையா—தியைபாற்கிளந்தெடுத் திசைத்தலான" என்னுமுத்தரமீமாஞ்சையதிகரணத்தில் உபாக்கியானங்கட் கவ்வாறு பயனுரைக்கப்படுதலின். கூர்மபுராணத்தினும் இவ்வுபாக்கியானத்திற்குச்சிவபிரானுடைய காரணத்தன்மைமுதலியவற்றைத் துணிதற்கண்ணே தாற்பரியஞ் சுருக்கிக்காட்டப்பட்டது:—பெரியோரும் பிரமவாதிகளுமான்முனிவர்தலைக்கூடி ஆன்மவிஞ்ஞானத்தைப்பற்றிப் பலவாதங்களைச்செய்தனர், இந்தச்சகத்துக்கு மூலம்யாது? நமக்கான்மாவானோன் யாவன்? பூதங்களனைத்திற்கு மேதுவானோனு மதிட்டிப்போனோனும் யாவன்? என்றிங்ஙனமுசாவுற்றுத்தியானத்தொழிலைப்பற்றிநின்றார்க்கு, மலையரசன்மகளுங் கௌரியுமானமாதேவி வெளிப்பட்டருளினள்" என்றுதொடங்கி "அவர்பரமேசசத்தினியாற் றிருக்கண்சாத்தப்பட்டு அவ்வழி

அனைத்திற்குமேதுவானோனும் அதிட்டிப்பானுங் கவியும் பரி பூரணனும் புராணபுருடனும் உருத்திரனுஞ்சயம்புவுமான்தேவ னைக் கண்ணுற்றனர்" என. இவ்வாறு இவ்வுபநிடதத்திற்கார ணமானபிரமப்பொருள்சிவபெருமானேயென்று உபாக்கியா னவியாசத்தாற்றுணேநாட்டுதலானும், "எப்பொழுதிருளிருந் தது" என்னுமந்திரத்திலே காரணவாக்கியங்கள் அனைத்திற் குஞ் சிவபரத்துவ மெடுத்தோதப்படுதலானும், மற்றொருகட வுட்கண் முடிவுபோதருமாறு சாகபசுநியாயத்தை உபந்நியா சஞ்செய்த பரரது சம்பிரமம் வாளாபோயிற்று.

"எவன் கடவுளர்க்கு என்னு மந்திரமுங் கடவுளரெவர்க்கு முதல்வனை இரணியகருப்பனைத் தோற்றுவித்தலபற்றிச் சி வபிரானுக்கு முழுமுதன்மையை எடுத்தோதும். இது "நாரா யணன்பானின்றும் பிரமன்றோன்றும்" என்பதற்கனுவாதமா காது, "பசுபதி இரணியகருப்பனைத் தோற்றுவிக்கும்" என் னுமிவ்வுபநிடதப்பொருள் அந்நாராயணோபநிடதத்தாற் பெ றப்படாமையின். பெறப்படாதாகவே, 'யத்' சத்தமாயிரங் கூடினும் அனுவாதங் கற்பித்தல் செல்லாது. "யாது அங்கி யைத்தெய்வமாகக்கொண்ட அட்டாகபாலம்" என்றற்றொட க்கத்து மந்திரங்கள் 'யத்' சத்தத்தோடியைந்தும் அப்பொரு ள்பயக்கு முறையளவையில்லாமைபற்றித் தாமே விதியுமா யாயொழிதலின். அஃதேல், 'உருத்திர' பதம் நாராயணனை இலக்கணையா னுணர்த்துமெனக்கொள்ளின், "நாராயணன் பானின்றும் பிரமன் றோன்றும்" என்னுமந்திரத்தாற்பேறெ ய்துமெனின்;—அற்றன்று, "யாதுஅங்கியைத் தெய்வமாகவு டையவென்றற்றொடக்கத்தனவற்றில் அங்கிமுதலிய பதங்க ளும் ஒருகடவுளை இலக்கணையா னுணர்த்துமெனக்கொண்டு அப்பேறுபயக்கும் உபாயளவை யுண்டெனப்பட்டு அவை

தாமும் அநுவாதங்களாய் முடிந்து மீமாஞ்சைநூன்முழுதும் இடர்ப்பாடுடைத்தாமாகலானும், 'உருத்திர' பதத்திற்கு நாராயணன்கண் இலக்கணைபெறப்பட்டவழிப் பேற்றினைப்பயக்கும் பிரமாணம் போதருதலின் இஃதநுவாதமாம் அநுவாதத்துணியப்பட்டவழிப் புரோவாதத்திற் கேற்ப உருத்திர பதத்திற்கு இலக்கணைகற்பிக்கற்பாற்று என ஒன்றனையொன்று பற்றுதலென்னுங் குற்றம் வருதலானுமென்க.

இனி இருவரும் இரணியகருப்பனுக்குக் காரணராகுதல் பெறப்படாதவழி வேறுசுருதிகளிற் கேட்கப்படும் 'உருத்திர நாராயண' பதங்களுளொன்றற்கு இலக்கணைகூறல் இன்றியமையாமையின், 'யத்' சத்தவியைபானே உருத்திர பதத்துக்கே நாராயணன்கண் இலக்கணை கற்பிக்கற்பாற்றென்று ஆசங்கித்தல் செல்லும்; அண்டம் பதுமமென்பனவற்றிற்குக் கற்பபேதத்தாற் காரணத்தன்மை பெறப்படுதல்போல இருவருக்குங்காரணத்தன்மை பெறப்படுவதாகவும்,அங்ஙனமிலக்கணை கற்பித்தல் செல்லுமா றியாங்ஙன மென்பது. இனிஅவைதிகர் இந்தமந்திரஞ் சிவபரமாமென்றொப்பியும், "பெரிய விருடியான வுருத்திரன்—பெரிய பார்ப்பானான வுருத்திரனென்றவாறு: யோகவலியானே முக்காலநிகழ்ச்சிகளையும் பார்க்கவல்லவுருத்திரன் ரூனுதிக்குமுற்றானே யோகவலியால் நாராயணன்பானின்றுந்தோன்றும் இரணியகருப்பனைத் தோன்றுமவத்தையனுகவே கண்டானன்" என்றுபொருளுரைப்பர். அதுவுந் துச்சமாம், சுவேதாச்சுவதரத்தில்"இரணியகருப்பனை முன்னர்த்தோற்றுவித்தனன்" என்னுமிம்மந்திரம் படிக்கப்படுதலின் அதற்கேற்குமாறு ஈண்டுத்தன்பானின்றுந் தோன்று மிரணியகருப்பனை உலகினைப்படைக்கும் பொருட்டு ஆணைநோக்கிறாற் பார்த்தருளினனென்னும்பொ

ருனே யொப்பிக்கோடற்பாலதாகலானும்; "பரமகாரண னும் விச்சுவாதிகனும் இருடியும் பிரபுவுந் தானுமாகிய சிவ பிரான் அவ்வியத்தத்தினீங்கிச் சற்காரியகாரணங்களோடு வெளிநின்றருளினன் முகத்தினின்றுந் தோன்றிக் கடவுளர் க்கெல்லா முதல்வனாகிய பிரமக்கடவுளை முதற்கண்ணோக்கி ஆணைதந்தருளினன் அத்தேவநாதன் உருத்திரன் றிருநோக் குற்றுச் சகமனைத்தையும் படைத்தனன்" என்று இலிங்கபு ராணத்து அங்ஙனம் வந்த உபபிருங்கணத்தானுமென் க. இனி "வேதத்தின் றொடக்கத்தில்" என்னு மந்திரத்தி ற்கு நாராயணபரத்துவங்கூறியது பிரகரணத்தோடும் இயை யாதாம், "*தாதுப்பிரசாதத்தான் மகத்தானபிரமமாகவும் ஈச னாகவும்" என்று பிறரிடத்துஞ்சென்று பொதுவாதற்குடன் படாத யோகரூடியான 'ஈச'சத்தத்தாற் றொடங்குதலானும், 'விச்சுவாதிகனும் பெரியவிருடியுமானவுருத்திரன்' என்று இ டையே சுட்டுதலானும், பிரகரணஞ் சிவபரமென்று துணியப் படுதலின். இம்மந்திரவிதேயத்தோடும் இயையுமாறில்லை, "எ வன் பரன் அவன் மகேசுரன்" என்புழி, மேற்கூறியாங்குச் சிவபிரானுக்கே சிறப்பான 'மகேசுர' பதத்தானே 'எவன் பரன்' என்றெடுத்தனுவதித்தபரனுக்குச் சிவரூபத்தைவிதித் தற்கட் டாற்பரியந் துணியப்படுமாகலின், அனுவதிக்கப்படு ங்கூற்றொடும் பொருந்தாது; பரர் கூறுமாறு கொள்ளினும் பிரணவத்தின் பகுதிப்பொருளென்று கோடற்பாலதாம்; பிரணவத்திற்குப் பகுதி அகாரமன்று, "வாக்கெல்லாம்அகா ரமாம்" என்னுஞ் சுருதி "ஓங்காரத்தால் வாக்கெல்லாம்வியா பிக்கப்படும்" என்னுஞ்சுருதிபோர்லத்துதியாகலின். மற்றென் னையோவதற்குப்பொருளெனின் ;— "மாத்திரையமாத்தி

* தாதுபபிரசாதத்தான் என்பதற்கு இந்திரியவுபகாரத்தானென்று பொருளகூறுக. இதற்கு இப்பொருள் அவ்வுபநிடதபாடியத்திற்கண்டது.

ரையமற்ெறாருமாத்திரையாகச்செய்து'' என்றுதாபநீயோ பநிடதத்தும்பின்பின் மாத்திரைகளுக்கு முன்முன்மாத்திரை களில் ஒடுங்கிடுங் கூறுதலானும், பாகவதத்திற் "பிராமணச மாதியுற்றபரமேட்டியான பிரமனுடைய விருதயவாகாயத்தி னின்று நாதந்தோன்றிற்று" என்றெடுத்து மேலே "முக்கூ றற்றோங்காரந் தோன்றிற்று" எனக்கூறுதலானும், "எது இத ன் இறுவாயில் நான்காவதான அரைமாத்திரை" என்று அந னது அரைமாத்திரையெனப்பட்டுப் பிரணவத்தின் சூக்கும வடிவத்தைவடிவாய் வழங்கு நாதமே பிரணவத்தின் பகுதி யாம். நாராயணன் அதற்குப் பொருளாகமாட்டான். "இங்ஙன மூன்று மாத்திரைகளானே இதுதான் முத்தொகைப்பொ ருள்களனைத்தையு முணர்த்திச் சிவபரமான்மாவை அரை மாத்திரையானே யறிவுறுத்தும்" என்றற்றொடக்கத்துப் பு ராணவசனங்களால் அது சிவபரமாதறுணியப்படுதலானும், அனுவாதக் கூற்றிற்கும் அதுவேபொருளென்னும் யாப்புறவி ன்று. வேறுற்றுமுஞ் சிவபரத்துவம் இனிதுபுலப்படுமாறு இதற்குப் பலவாறு பொருள் கூறலாமென்பதூஉஞ் சிவதத்து வவிவேகத்தில் விரித்துரைத்தாம். ஆகலின், இம்மந்திரம் பிர கரணத்தானும் விதியநுவாதங்களதியைபானுஞ் சிவபரமேயா ம். ஆகவே, அவ்வனுவாகத்திடையே விதிக்கப்பட்ட நா ரவுபாசனையும் மற்றொருவிடயத்தைப்பற்றாது. இனி நாரா யணனை அடுத்தஅனுவாகத்திற்றுதித்தது அவனை உபாசகர் கோடியுள் அடக்குதற்பொருட்டென்று சதுர்வேததாற்பரி சங்கிரகத்திற் சுதரிசனாசாரியசரணர் நாட்டியருளினர். பூர் வாசாரியர் விரித்ததனை ஈண்டுமறித்துமுரையாம், விரியுமாக லின்.

அதர்வசிகையும் அவ்வாறே சிவபிரானது முழுமுதன்மை யைப் புகழ்ந்தெடுத்தோதும். " ஆண்டுப் பகவனே முதற்க

ட்டியானமாகவுந் தியானிக்கப்படுவதாகவும்பிரயோகிக்கப்ப
ட்டதியாது? தியானந்தான்யாது? தியானிப்பான்றான்யாவன்?
தியானிக்கப்படுபவன்றான் யாவன் ?" என்று உபக்கிரமத்தி
லெழுந்தநான்கு வினாக்களுக்குமுறையே "ஓங்காரவெழுத்தே
தியானமாகவுந் தியானிக்கப்படுவதாகவும் ஆதிக்கட் பிரயோ
கிக்கப்பட்டது" என்பதெழுவாயாகத் "தியானிப்போனுருத்
திரன்" என்பதிறுவாயாக மூன்றுவினாக்களுக்கும் விடைகூ
றியபின், தியானிக்கப்படுவோனைத் துணியும்பொருட்டுப்,
"பிராணனை மனத்திற் கரணங்களோடு நாதாந்தத்திற் பரமா
ன்மாவினிடத்துச்செவ்வேபிரதிட்டைசெய்து மிகவுந்தியானி
க்கத்தக்க ஈசானனைத்தியானிக்க" இவையனைத்தும் பிறக்கி
ன்றன இப்பிரமன் விண்டு உருத்திரன் இந்திரனென்னுமிவ
ரெல்லாம் பிறக்கின்றனர் பூதங்களோடு இந்திரியங்களெ
ல்லாம் பிறக்கின்றன காரணங்களைத் தோற்றுவிப்பானுந்
தியாதாவுமான காரணன்றான் பிறப்பானல்லன் காரணப்
பொருளும் ஐசுவரியமனைத்தையுமுடையானும் அனைத்திற்கு
மீசானுமான சம்பு ஆகாயநடுவிற் றியானிக்கப்படும்" என்
றற் றொடக்கத்தனவாக இங்ஙன மோதப்பட்டது. ஈண்டு
"ஈசானனைத் தியானிக்க" வென்று சிவபிரானுக்குத்தியானி
க்கப்படுந் தன்மையை ஒருதலைப்படுத்தோதி, அவனையொழி
ந்தொழிந்தகடவுளரெல்லாரையுநீக்கி, அவனுக்குத் தியானிக்
கப்படுந்தன்மையையாட்டிவலியுறுத்தும்பொருட்டு, "இச்சகம
னைத்தும்பிறக்கின்றன" "இப்பிரமன்விண்டுஉருத்திரன்இந்தி
ரன்" என்றுகடவுளருள்வைத்துப் பிரமன்விண்டுஉருத்திரனி
ந்திரனென்பாரைக்கிளந்தெழுற்கொண்டுரைத்து 'அவரெல்லா
ம்பிறக்கின்றனர்' என்றற்றொடக்கத்தனவற்றால்அவர்தமக்கும்
பூதமிந்திரியமுதலியவற்றோடொப்பப் பரமேசுரன்பாற்றோற்
றங்கூறுதலானும், 'காரணன்றோற்றுவானல்லன்" காரணங்க

ளைத்தோற்றுவிப்பான்" என்று அவர்க்கெல்லாங்காரணனாகிய சி
வபிரானுக்குத்தோற்றரவின்மையையுரைத்தலானும்; கடவுள
ரெல்லாரினுஞ் சிவபிரான்சிறந்தானாதலை யறிவுறுத்தி, ஏதுக்க
ளானே அவனது தியானிக்கப்படுந்தன்மையைக் "காரணன்
றான் றியானிக்கற்பாலன்" என்றற்றொடக்கத்துமந்திரத்தா
னறிந்தும் முடித்துக்கூறிற்று. 'பிறப்ப' வெனப்பிரமாதியர்
க்குப்பூதேந்திரியங்கட்குந் தோற்றமாத்திரையே கூறப்பட்ட
து சிவபிரான்பாற்றோன்றுதல்கூறிற்றில்லையாலோவெனின்;-
அஃதொக்குமன்றாயினும், பிரதியோகிகையவாய்நிற்கும்பொ
ருள் சொல்லாற்கூறப்படாதவழி அன்மைப்பொருள் பிர
தியோகியாக இயைத்துக்கூறற்பாலதாம், ஒன்று கொடுக்க
த்தக்கது பன்னிரண்டு கொடுக்கத்தக்கன இருபத்துநான்கு
கொடுக்கத்தக்கன ஆயிரங்கொடுக்கத்தக்கன அளவிறந்தன
கொடுக்கத்தக்கன" என்றற்றொடக்கத்து ஆதானதக்கிணை
யை விதிக்குங் கற்பவேறுபாட்டுச்சுருதியிற் பிரதியோகியை
அவாவிப் பன்மைப்பொதுப்பொருளையுணர்த்தும் "அளவிறந்
த" வென்னுஞ்சொல் அணித்தான ஆயிரத்தின்மிக்க பன்
மையின் முடியுமென்பது, "மிகுதிப்பொருளாம்பன்மை நூறு
முதலிற்—பிறவுற்றோடேயண்மைநிலைபெறினே" என்றுபூர்வ
தந்திரத்திற் றுணியப்படுதலின், அண்மையுண்மையின் ஈசா
னபதமே காரணமாகஅன்னுவயிக்கற்பாலதாம். அற்றாகலி
னன்றே "காரணங்களைத்தோற்றுவிப்பானுந் தியானிப்பானு
மானகாரணன் பிறப்பானல்லன்" எனவும், "காரணன்றன்றி
யானிக்கற்பாலன்" எனவும், அடுத்தவாக்கியங்களிரண்டினும்
அச் சிவபிரானுக்குக் காரணத்தன்மையைக்கிளந்தெடுத்தோ
தியதூஉமென்க. இதனானே, "காரணன்றன்றியானிக்கற்பா
லன" என்புழிக் காரணபதம் சுபாலோபநிடதமுதலியவற்று
ளறியப்படுங்காரணத்தை அனுவதிக்குமென்றுகற்பித்தகற்ப

னை யொழிக்கப்பட்டது; முன்வாக்கியத்திற் றான் கூறிய காரணம் அனுவதிக்கப்படுவதாய்நிலைபெற அதனையொழித்து மற்றொருசுருதியின்முகத்தை நோக்குதல செல்லாமையானும், ஈண்டைக் 'காரண' பதம் அபரிமிதாதிசணங்கியாயத்தானே அண்மையிற்கிளந்த காரியத்தன்மையையுடைய 'பிரமன் விண்டு உருத்திர' னென்னும்பதங்களினிது விளக்குங் குணமூர்த்திகளான மூவருக்குங் காரணமானபொருளை உணர்த்துதலின் அப்பெற்றித்தான காரணஞ் சுட்டாலோபநிடத முதலியவற்றானே நாராயணனுக்குப் பெறப்படாமையானும், "ஈசானனைத்தியானிக்க" என்னுமுனவாக்கியத்திற்றானே தியானிக்கப்படும்பொருளைத் துணிந்தமையின் அதனைமுடித்தலையே பொருளாகக்கொண் டெழுந்தவாக்கியத்திற்கு மற்றொருபொருளுரைத்தல் பொருந்தாமையானுமென்க. ஆகலின், அதர்வசிகைதானுஞ் சிவபிரானுடைய முழுமுதன்மையைப் புகழ்ந்தெடுத்தோதுமென்றது பொருத்தமாதலறிக.

"இப்பிரபஞ்சம் முதற்கண் யாவனொருவனுளனா னிலையிற்று, புவனத்தைத் தலையளிக்குங் கடவுளர் எவன்பானின்றுந் தோன்றினர் இப்புவனம் பிரளயத்தில் எவன்பாலொடுங்கும்" என்றற்றொடக்கத்து ஆயுசிய மந்திரமுதலியனவும் பகவனென பரமேசுரன் சகத்தினுற்பத்தி முதலியவற்றிற்குக் காரணனென்றற்கட் பிரமாணமாம். அவ்வாறே சிவபுராணமுதலியவற்றினும் "எவன்பானின்றும் பிரமன் விண்டு உருத்திரன் இந்திரன் முதலிய இவரெல்லாம் பூதேந்திரியமனத்தோடும் முதற்கட்டோன்றினர் அந்த மாதேவனனமேவன் மகேசுரனென்றறியப்படும் அவனுக்கு மேலாக ஒருபதமுண்டென்பதுஅறியப்படவில்லை. விசித்திரத்தொழி

லையுடைய இவனானேமுதற்கட் சகந்தோற்றுவிக்கப்பட்டது
அஃதிறுதிக்கால அவன்பான் மறித்துமொடுங்கும்'', என்றற்
றொடக்கத்து வசனத்தொகுதி பரமசிவன் சகத்தின் றோற்
றமுதலியவற்றிற்குக் காரணனாதலை விரித்துக்கூறும்.

இனி எண்டுப் பரரானே சிவபுராணங்கள் தாமதத்தன்மை
பற்றிப் பிரமாணவலி பெரிதுடையனவல்ல வென்றற்கண்
மற்சபுராணவசனத்தொகுதி எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அது
பிரமன் விண்டு முதலியோர் ஒருவரொருவர் உயர்ந்தாரா
கலைக்கூறும் புராணங்கள் வெவ்வேறு கற்பங்களிலுள்ள அவ்
வவருயர்ச்சியைப் பொருளாகக்கோடல்பற்றிப் பிரமாண
ங்களாமென்று கூறுதற்கெழுந்தது. வைதிகவழிப்பகைஞர்
பிதற்றுமாறு சிவபுராணங்களுக்கு அப்பிரமாணத்தன்மையை
ச் கூறுதற்கெழுந்ததன்று. "வயங்குமங்கிசிவன்பெருமான்மி
யப்" என்றற்றொடக்கத்தனவற்றில், அவ்வக்கடவுளருயர்ச்சி
அவ்வக்கற்பங்களிலுள்ளனவென்று கூறுதலின், அதனை வி
டயமாகவுடைமைபற்றிப் புராணங்களுக்கு மாறுபாடின்மை
தெற்றெனப் புலப்படுதலின். அஃதேல், அவ்வாறாயிற் கற்ப
ங்களுக்குத் தாமதமுதலியவேறுபாடு கூறுதல்பயப்பாடின்று
ம், அவ்வக்கடவுளருயர்ச்சி கற்பவேறுபாட்டிலுள்ளனவென்
று கூறுதன்மாத்திரையானே புராணங்களுக்கு மாறுபாடின்
மை பெறப்படுதலினெனின்;—அற்றன்று, ஒவ்வோரிருதுவி
ற் பனிமுதலியன மிக்குநிகழுமாறுபோல ஒவ்வோர் கற்பத்
திற் றமோகுணஞ் சத்துவகுணமுதலிய மிக்குநிகழுதலிற் றா
மதமுதலியவேறுபாடு அவ்வக்குணமிகுதிப்பாட்டை உரிமை
யாகக்கோடலின் உபாதியினுயர்வானே உபாதியையுற்றபொ
ருட்கு உயர்ச்சிபொருந்துமென்னும்பொருத்தவலியாற் றாமத
முதலியகற்பங்களிற் சங்காரவுருத்திரன் முதலியோர்க்கு

உயர்ச்சிபொருந்துமெனப்பட்டு அவ்வேறுபாட்டிற்குப் பய னுண்டாகலானும், "தியானந் தவம் ஞானமென்பனவற்றை யோகிகள் அக்காலங்களிற்றானே எய்தப்பெற்று என்னையும் கிரீசனையும் ஆராதித்து அப்பரமபதத்தினையெய்துகின்றனர்" என்று சாத்துவிககற்பங்களைப் புகழ்ந்தெடுத்தோதுங் கூர்மபு ராணவசனத்தானும், "அக்காலங்களிலே யோகசித்தியுடை யார் பரகதியினைத்தலைக்கூடுகின்றார்" என்னும் ஈண்டைவி சேடவசனத்தானும், சாத்துவிக கற்பங்கள் தவச்செயன்முத லியவற்றிற்கு உயர்பொழுது உயர்வில் பொழுதுகளை ஒதுங லப்பற்றிப் பயன்படுதலானுமென்க.

அற்றேலஃதவ்வாறாக; "எப்புராண மற்றெக்கற்பத்தே" என்றெழுந்தசுலோகம் பயப்பாடின்றாம்; அஃதின்றியேயுஞ் சைவமுதலிய புராணங்கள் தாமதமுதலியகற்பவிடயமாத ல் போதருதல்கொண்டு மாறுபாடின்மை பெறப்படுதலினெ னின்;—அற்றன்று, "வயங்குமங்கிசிவன்பெருமான்மியம்" என்றற்றொடக்கத்துவசனங்களானே தாமதமுதலியகற்பங்க ளிற் சிவன்முதலியோர்க்கு மகிமைகளை மிகுத்துரைக்கின்றா ரென்றன்மாத்திரையே கூறத்தகும், அதுபற்றிப் புராணங்க ள்வெவ்வேறுகற்பவிடயமாதல் பெறப்படாதெனப்பட்டு அவ ற்றிற்கு நிகழுமோர் கற்பவிடயமாகுமை வருமென்னுஞ் சங்கைபற்றி மாறுகோளுணர்வு அவ்வாறேநிலைபெற, அத னையொழித்தற்பொருட்டு "எப்புராணமற்றெக்கற்பத்தே" என்பதாதியாகவருஞ் சுலோகத்தானே அவை வெவ்வேறு கற்பவிடயமாதல் கூறற்பாற்றாகலினென்க. அங்ஙனங்கொ ள்ளினும் 'புராணங்கள் அவ்வக்கற்பங்களிற் பிரமனாலோத ப்பட்ட' தென்னும்பாதம் நின்றுவற்றும், அவைதம்மை யே அனுவதித்து அவைதாம் வெவ்வேறுகற்பவிடயமாதலைக்

கூறுதனமாத்திரையானே ஓதியபயன்கிரம்பும்பிறவெனின்;- அற்றன்று, "அப்புராணமற்றெக்கற்பத்தேயயன்செப்பநின்றது" எனபுழிச் 'செப்பநின்றது' என்னும்பதம் அவ்வக்கற்பங்களிற் சொல்லப்படுதலைக்கூறிற்றன்று; மற்றென்னையோ கூறிற்றெனின்;—"அவனாற்சொல்லப்பட்டது" என்னும்பாணினிசூத்திரத்திற்போந்த 'சொல்லப்பட்டது' என்னும்பதம் போல வெளிப்படுத்தன்மாத்திரையே கூறிற்றென்க. மற்சபுராணமே "சாத்திரங்களனைத்திற்குமுன்னாகப் புராணங்கள் பிரமனாற்சிந்திக்கப்பட்டன அதன்பின்பு அவன்முகங்களினின்றும் வேதங்கள்வெளிப்பட்டன புராணம் நூறுகோடிகிரந்தங்களுடைத்தாய் ஒன்றாயிருந்தது" என்பதெழுவாயாக "அதன்பொருள் நண்டு நான்கிலக்கங்கிரந்தங்களாகச் சுருக்கிவைக்கப்பட்டது" என்பதிறுவாயாகவிரித்து, "ஆதிசிருட்டியிற்படுங்கிருதயுகத்தில் வேதங்களைவெளிப்படுத்துஞ் சமயத்திற் பிரமம் பதுமமுதலியவாகவழங்கும் வேறுபாடின்றி நூறுகோடி கிரந்தப்பரப்புடையதாக வொருங்கே பிரமனாற் றெரிக்கப்பட்டது அதுவே திரேதாயுகத்தில் மறித்தும் பிரமமுதலிய இருடிகள் பதினெண்மரால் பதினெட்டாகப் பிரித்துக் கோடிகிரந்தங்களாகச்சுருக்கப்பட்டது அதுவே துவாபரயுகமுடிவின் மறித்தும்வேதவியாதனால் நான்கிலக்ககிரந்தங்களாகச் சுருக்கப்பட்டது" என்று ஓதுதலானும், சருடசங்கிதையினும் "ஆதிகிருதயுகத்திற் சுருதியோடொற்றுமையுடைய பிரமபுராணமொன்றேயிருந்தது அது பதினெட்டுபகுப்பாற்கோடிகிரந்தங்களாகச் செய்யப்பட்டது" என்றற்றொடக்கத்தனவற்றால் அவ்வாறேகூறுதலானுமென்க.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றாற் பிரமனாற் சிலகற்பங்களிற் சில புராணங்கள் "அதிகமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டன" வென்று

மபாதமும், அவ்வக்கற்பத்திற் சிறக்குந் தேவர்களின்மகிமை யைக்கூறும் புராணங்களை அவ்வக்கற்பங்களில் வெளிப்படுத் துதலியையுமென்றுபெருந்துமாற்றானே ஓர்கற்பத்திலொரு கடவுளினுயர்ச்சியை வலியுறுத்திப் பயன்படுவதேயாம். இத னானே வசனங்களெல்லாமொன்றுபடுதலின், எடுத்துக்காட் டியமற்சவசனம் புராணங்களனைத்து மாறுபாடின்றிப் பிரமா ணமாதலை நாட்டவெழுந்ததென்றுகூறியது பொருத்தமாம். இப்பொருள் சிவபுராணத்துத் தெளிவுறக்கூறப்பட்டது; "இயங்குவனவு நிற்பனவுமான விவ்வுலகத்தின் மூன்றுநி லையிறுதிகளுக் கேதுவாகியகாரணன்மாக்கண்மூவரும் மகே சுரன்பானின்று நேராகவுதித்தார் பிரமன்படைப்பிலும் அரி அளிப்பிலும் உருத்திரன்றுடைப்பிலுமாக மூவரு முத்தொழி லிலுந் தாதையான்முதற்கணியமிக்கப்பட்டார் அங்ஙனநிய மிக்கப்படினும் ஒருவரோடொருவரழுக்கறுத்துத் தம்முண் மேம்படக்கருதினர் உருத்திரன் முதையான பரமேசுரனைத் தவத்தாலுவப்பித்து ஓர்கற்பத்தில் முன்னர்ப் பிரமன்நாராய ணனிருவரையும் படைத்தனன் பின்பு சகவடிவனாகிய பிரம ன் மற்றோர்கற்பத்தில் நாராயணன்உருத்திரன் என்னுமிருவ ரையும்படைத்தனன் பின்புகவனுணவிண்டுஉருத்திரனையும் பிரமனையும்படைத்தனன் இங்ஙனங் கற்பந்தோறும் பிரமன் விண்டு மகேசுரனென்பார்ஒருவரை மற்றொருவர்வெல்லக்கரு தி ஒருவர்பாலொருவர் பிறக்கின்றார் பெரியவிருடிகள் அவ்வக் கற்பசரித்திரங்களைவாங்கி அவ்வப்புராணங்களைச்செய்தனர் அறிவுடையான் அவைபற்றி மோகமெய்தமாட்டான்." என. ஆகலின், எடுத்துக்காட்டிய வசனங்களானே பிரமன் நாரா யணன் சங்காரவுருத்திரனென்றிவர்கள் ஒவ்வோர்கற்பங்களி ற் சிருட்டித்தல் சிருட்டிக்கப்படுதல் முதலிய வுடைமை யான் ஒருவரினொருவர் உயர்ச்சிமுதலியு • வுடையராதல்

பெறப்படாதேனும், அவர்கட்குக்காரணனுந் துரியனுமான பரமசிவனது கற்பந்தோறு மொருதன்மைத்தானதூஉம் புராணமுதலியவற்றில் விரித்துக்கூறப்பட்டதூஉமாகிய முழுமுதன்மையின்வரம்பு அலையுநீரதன்றாகலின், அதர்வசிகைமுதலியசுருதிகளினியைபானே சாங்கியமிருதிகளினும் மனுமிருதிமுதலியவற்றிற்குப் பெருவலியுண்டாதல்போலப் பிரபலமுடைய சிவபுராணமுதலியவற்றிலுள்ள வசனங்களானே அச்சிவபிரானுடையமுழுமுதன்மை அலையுநீரதன்றி நிலைபெறுடைத்தாம். பரமசிவனுக்குஞ் சங்காரவுருத்திரவுருத்திரற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிவதத்துவவிவேகத்தில் விளங்கக்காட்டினும்.

இனிமனுவசனத்தொகையெடுத்துக்காட்டப்பட்டது. அது, "பின்பு சுயம்புவும் பகவனும்" என்றற்றொடக்கத்தானே பிதாமகனையுந் தோற்றுவிப்பானென்னப்பட்ட நாராயணன் "தமோநுதன்:—இருளைப்பிரேரிப்பான்பானின்றும்: (மாயையை யதிட்டிக்கும் பரமசிவன்பானின்றும் என்றவாறு) "தோன்றினன்"—('பின்பு' என்னுஞ்சொல்லால் ஓதப்படும் பிரளயத்திற்குப்பிற்பட்டகாலத்தே) முன்னுதிர்தனன்—என்றுகூறுதலின், பரமசிவனுக்கே முழுமுதன்மையைப் புலப்படுத்தும்."தமோநுத:" என்பது 'க்விப்' என்னும்பெயர்விகுதி புணர்ந்துகெட்டு முதனிலைமாத்திரையாய் நின்றஐந்தாம் வேற்றுமையீற்றுப்பெயராம், "தோன்றினன்"என்றதுணையானேஎவன்பானின்றெனவெழும் அவாய்நிலையோடுஇயைபுபட்டொழுகவேண்டுதலின். இ உ முதலிய வெழுத்துக்களை ஈற்றயலாகவுடையதாதுவின்மேல் 'கவ்' என்னும்பெயர்விகுதிபுணர்ந்து தோன்றுவானுக்கடையாய் முதல்வேற்றுமையிறுதிப்பெயராய் நின்றதன்று; பிற்றோன்றுவானுக்கு முன்னுள்ளவி

ருளே யதிட்டித்தல செல்லாமையானும், மானவதருமசாத்தி
ரத்திறுதியில் "அனைத்தையுமாளுவோனும் அணுவுக்கணுவும்
பொன்னொளியுடையனுஞ் சொப்பனபுத்தியானறியப்படுபெ
வனுமாயுள்ளானைப் பரமபுருடனைக அறிதல்வேண்டும்" என்
று பரமபுருடனைத்துணிந்து, "இவன் பூதங்களனைத்தையும்
ஐவகைமூர்த்திகளானடக்கிப் பிறப்புநிலையிறப்பென்பனவற்
றாற் சக்கரம்போல நித்தியஸம்ஸாரம் உறுவிக்கின்றனன்" எ
ன்று "உலகனைத்துஞ் சரண்புகுதற்குரிய பரமான்மாவானசி
வபிரானுக்கு விளக்கமுற்ற பஞ்சப்பிரமங்களெனப்பெயரிய
பரமூர்த்திகளுண்டு" என்றற்றொடக்கத்துப் புராணவசனங்
களாற் பெறப்படுஞ் சத்தியோசாதமுதலிய ஐவகைமூர்த்திக
ளாற்றான் அட்டமூர்த்திகளுட்பட்ட பிருதிவிமுதலிய ஐவகை
மூர்த்திகளாற்றான் உயிர்த்தொகையனைத்தையும் வியாபித்து
நிற்குமிலிங்கம் ஆண்டுக்கூறுதலின்சிவபிரானே பரனென்பது
மனுவிற்குத்தாற்பரியமென்று துணியப்படுதலானுமெனக. த
ருமசாத்திரஞ்செய்த யோகீசுவரரால் யோகயாஞ்ஞியவல்கிய
த்தில் "லகாரத்தோடுகூடியவாயுவைப்பிருதிவித்தானத்திற்சே
ர்த்து நான்குகரங்களோடு பொருந்திய வடிவினையுடைய பர
மேட்டியான பிரமனைத்தியானித்து நான்குகடிகைதரிக்கக்க
டவன் அத்தாரணைத்தாற்சித்தியெய்தும்; வகாரத்தோடுகூடி
யவாயுவை வருணத்தானத்திற்சேர்த்துச்சுத்தப் படிகம்போல
விளங்கும் பீதாம்பரவுடையையுடைய அச்சுதனை ஐந்துகடி
கை தாரணஞ்செய்யக்கடவன் எல்லாப்பாவங்களுநீங்கும்;
ரேபத்தோடுகூடியவாயுவை அக்கினித்தானத்திற்சேர்த்து இ
ளஞாயிற்றையொத்தவனும் முக்கண்ணனும் வரத்தைக்கொடு
ப்பவனுமானவுருத்திரனை" என்பதிறுவாயாக "ஹகாரத்
தோடுகூடியவாயுவை ஆகாயத்திற்சேர்த்து விந்துரூபனு மா
தேவனும் வியோமவடிவனுஞ் சுத்தப்படிகம்போலுமொளி

மையுடையவனும இளம்பிறைமுடியனும் ஐந்துதிருமுகங்களையுடையவனும் சௌமியமும் பத்துத்திருக்கரங்களையுடையவனும் மூன்றுதிருக்கண்களையுடையவனும் படைகளெல்லாவற்றையுங்கைக்கொண்டவனும் அணிகளனைத்தானுமலங்கரிக்கப்பட்டவனும் உமையைப்பாதித்திருமேனியாகக்கொண்டவனும் வரத்தைக்கொடுப்பவனும் காரணங்களனைத்திற்குங் காரணனுமான சதாசிவனைச் சித்தத்தில்வைத்து ஒருமுகூர்த்தந்தாரணஞ்செய்யக்கடவன் அவனே விதிவழிப்பட்டதாந்திரிகர்களாலும் முத்தனென்றுசொல்லப்படும்" என்பதிறுவாயாகவரும் வசனத்தொகுதியாற் பிரமன்முதலாகப் பரமசிவன்காறு முறையானே தாரணங்களைக்கூறிப், "பிரமனுராணிகளுட்சிறந்தகார்ய்த் பிரமன்முதலியகாரியப் பொருள்களைத் தத்தங்காரணங்களிலொடுக்கிக் கலங்காமனத்தினையுடையையாய் ஆன்மாவைப் பரமேசுவரனிடத்துயோசிக்க" வென்றுமுடிபெய்தும்பொருளைக்காட்டுதலின் பரமசிவனுக்கு முழுமுதன்மை ஓதப்பட்டமைகாண்க.

பகவனுணவாதராயணன் மாபாரதத்திற் சபாபருவத்தும் வீட்டுமபருவத்தும் "உலகங்களனைத்தையும் படைத்த பழையோனும் சூரியகாந்தியையுடையனுமானபூதபதி பல்லாயிரம் பூதகணங்களாற் சூழப்பட்டு யாண்டு உபாசிக்கப்படும்" என்றற்றொடக்கத்து மைநாகப்புனைந்துறைவசனங்களானும், "ஈசுவரனும் சேதனனும் கர்த்தாவும் புருடனுங்காரணப்பொருளுமான சிவபிரான் விண்டு பிரமன் சந்திரன் சூரியன் இந்திரன் குலக்கடவுளரென்பாரைப் படைக்கின்றனர் அழிக்கின்றனர் இவ்வுலகெல்லாம் இருண்மயமாயறியப்படாது ஒடுங்கியபின்னர் மகேசுவரனொருவனே யிருந்தான்" என்றற்றொடக்கத்துச் சாந்திபருவவசனங்களானும், "அப்பகவனு

னவீசனே தத்துவங்களனைத்திற்கு முதல்வனும் அழிவிலியும் ஈசுவரனுந் தத்துவங்களனைத்தையும் படைக்கும் அறிவுடையனும் பிரதானபுருடர்க்கீசனுமாம் அவன் உலகினைப்படைக்கும் பிரமனை வலப்பாலினின்றுந் தோற்றுவித்தான் அவ்வீசுவரன உலகினைத்தலையளிக்கும்பொருட்டு விண்டுவை இடப்பாலினின்றும் அவ்வாறு தோற்றுவித்தான் அப்பிரபு பின்னர் ஊழிபெயர்ந்துழி உருத்திரனைத் தோற்றுவித்தனன்" என்றற்றொடக்கத்து நூனுசாசனிகவசனங்களானும், "நானும் பிரமனுங் கபிலனும் அநந்தனுமானவெல்லேமும் பிரமத்தினதிவீரபுத்திரராமேவம்தேவதேவனே உன்பாணினறுபனைத்துந் தோற்றின இங்ஙனமனைத்திற்குமீசனுங் காரணனுமான நீ துதிககபாலாய்" என்றற்றொடக்கத்துக் கண்ணன்கூற்றுக் கிடைப்பட்ட அர்வம்சவசனங்களானும், அச்சிவபிரான் முழுமுதல்வனென்றுவெளியிட்டனன். ஆதலின், பரமசிவனே பரமகாரணனாம்.

இனிச்சுருதியினும் புராணத்தும் பாரதத்து நாராயணனைப் பரமகாரணனென்று ஓதியனவெல்லாம் உண்மையாகுகப் பாவனைப்பயத்தினாகுக அவன்பாற்விளங்குஞ் சிவாபேதத்தைக்கருதி யெழுந்தனவென்றறிக. கண்ணன்முதலியவவதாரங்கள் விண்டுவின்கூறுதல்போலப் பிரமன் விண்டு உருத்திரனென்பார் பரமசிவனுடையகூறுவர். அவர் பரமசிவனின் வேறாகாரெனக்கொள்ளின், கண்ணன்முதலியவவதாரங்களில் நாராயணகுணங்களையுஞ் சரித்திரங்களையும் புனைந்துரையாற்கூறுங்கருத்துப்போல நாராயணன்கட் பரமசிவகுணங்களைப் புனைந்துரைத்தற்கருத்தாலோதிற்றென்று கொண்டிடுக்க. அவர் பரமசிவனின் வேறுவரெனக்கொள்ளினும், "பரமேசுவர மாந்திரிகன் கருடபாவனையானே கருடனாதல்போ

ல இப்பதமநாபன் உன்பாவனையிலழுந்தி உன்னோடொன்னனி
யனாதல்பற்றிப் 'பரப்பிரமம்' என்றும் 'பரஞ்சோதி' என்றும்
'பரதத்துவம்' என்றும் ஓதப்படும்" என்று சுதர்சனாசாரியருப
தேசித்தருளியவாறு ஆண்டு அப்புனைந்துரை இடையடைத்
தாம். ஈண்டு மாற்றியுரைக்கலாமென்றல் சங்கையன்று, சகத்
திறகுக்காரணமான பிரமப்பொருட்கு ஒன்றற்கொன்றுமாறா
ன விசேடங்கள் கேட்கப்படின் பந்தச்சுருதி அதனைத்துணி
தலேயே தொழிலாக்கொண்டு எழுந்தது அந்தச்சுருதிக்கேற்
பச் சிறந்ததோர்பொருளைத் துணிதல் பொருந்துமாகலின், மற்
றொன்றனைப்பொருளாகக் கொள்ளாதது வலியுடைத்தாகலி
ன். அற்றாகலினன்றே 'பூரணைக்கட்செய்யப்படும் ஆக்கினே
யம் அக்கினிசோமீயமென்னும் வேள்விகளிரண்டிறகும் மு
றையானே யனுட்டானத்தைச்சொல்லாவருஞ்சுருதியடைவையில் அ
னுட்டிகத்தக்கபொருளை உணர்த்தலொன்றையே பயனாகக்
கொண்டமற்றிப்பாடக்கிரமமே நியமத்தைச்செய்யும்; அத
னின்வேறான விதியாற்பயன்பட்ட பிராயணபாடக்கிரம
நியமத்தைச் செய்யமாட்டாது' என்று 'பத்திர நியமி
க்குமாறுபடுபொருளின்' என்னும் "மைமாமத்தியாயவதிக
ரணத்தில் காட்டியதூஉமென்க. அதுவன்றுஞ் சிருட்டிப்பா
னது உண்மையுஞ் சிருட்டிக்கப்படும் பொருட்டொகுதியும்
அவற்றின்முறையுமென்னு மிவற்றைக்கூறிப் பயன்பட்ட சு
பாலோபநிடதமுதலியவற்றிலுள்ள சிருட்டிப்பிரகரணங்களி
ல் அபிதானச்சுருதிவலியான் மற்றொருகடவுட்குக் காரணத்
தன்மைதோற்றினும் ஏனைச்சுருதிகளிற் கூறப்பட்டசிருட்டி
கர்த்தாவினது உண்மைமுதலியவற்றைத் துணிந்தபொருளா
க்கிச் சிருட்டிக்கும் பிரமப்பொருட்கு ஓர்தெய்வவடிவைத்தெ
ரிக்கும்பொருட்டெழுந்த விந்தமந்திரோபநிடதத்து 'அரன்'
'சிவன்' முதலியசத்தங்களாலோதப்படும் பரமசிவன்சகத்தி

னேற்றுமுதலியவற்றிற்குக்காரணனுமென்றுரைத்தல் வலி
யுடைத்தாகலின் அக்காரணத்தன்மை அவன்பாற்றானே நிலை
பெறுமென்க. இதனானே, சிருட்டிப்பிரகரணத்திலுள்ள 'நா
ராயண' சத்தப்பிரயோகம் வலியுடைத்தென்ற பரர்கொள்
கை கழுத்திற்கையிட்டுத் தள்ளியொழிக்கப்பட்டது. ஆண்டு
நாராயணபதம் பெருவரவிற்றாதல்பற்றி வலியுடைத்தென்று
பரர்கோடலுறும்பொருந்தாது, ஆண்டு அஃதுபெருவரவிற்
றாயினும் அப்பொருட்கண்வரும் 'பிராணன் ஆகாயம் அக்
னி'முதலியபதங்கள் வலியிலவாதல்போல அன்னியதாசித்த
மாய் அநன்னியபரமான சுருதியொடுமாறுபட்டு வலியிலதா
ய் ஒழிதலின். இன்னும், அதர்வசிகையில் "இப்பிரமன்விண்டு
உருத்திரன் இந்திரனென்னுமவரெல்லாம் பிறக்கின்றனர்"
என்றற்றொடக்கத்துரையாற் பிரமன்முதலியோரையுஞ் சிவ
பிரானையும் முறையானே காரியகாரணத்தன்மைபற்றிக் கிள
ந்துகூறியதூஉம், மாற்றியுரைக்கலாமென்றாசங்கித்தலைத் தடுத்
தொழிக்கவற்றாமென்க. நாராயணனையுங்காரியகோடியுளடக்
கிச் சிவபிரானுக்குக் காரணத்தன்மையைக்கூறுவதனானாராய
ணவிடயமெனக்கொண்டியைத்தல்செல்லாதென்க. அல்லதூ
உம், 'பிரமன்' உருத்திரன்' என்னுஞ்சொற்களுக்கிடையேவை
த்தோதப்பட்ட 'நாராயண' பதத்தை அவனதோர் அவதார
விசேடப்பொருட்டாக்கி யுரைத்தல் பிரமாணமுடைத்தாகா
தென்க. "எப்பொழுதிருளிருந்தது" என்னு மந்திரங் கார
ணவாக்கியமனைத்திற்குஞ் சிவபிரான்பொருளாதலை நேராகநி
ரூபித்துச் சுபாலமுதலியவற்றில்'நாராயணன்காரண'னெனக்
கூறியதனையுஞ் சிவபிரான் விடயமாகத் தெள்ளிதிற்புலப்படு
த்தும். கூர்மபுராணத்திற் பார்த்தனைநோக்கித் "திவ்வியமும்
நித்தியமுமான ஈசுவரவியையுடைய ஞானத்தை நீ உண்மை
யாக அறிந்தாய் உன்பதிக்குப்போகபோக சோகமெய்தற்க

சரணடைதற்குரிய சிவபிரானைப் பரபத்தியாற் சரணடைக" என்று இருடிகேசன்றானே சொற்றனனென்பதுகொண்டு அக்கீதையை ஈசுவரஞானமென்னும் வியாசவசனமும், ஆண்டே ஈசுவரகீதையினிறுதியில் "அரியும்பகவனும் தேவகிபுத்திரனுமான நாராயணன்றானே இந்த உத்தமஞானநூலினை அருச்சுனற்கு நேராக அளித்தனன்" என்று ஈசுவரகீதையின்பொருளை யாத்துக்கொண்டெழுந்த வியாசவசனமும், கண்ணனுக்கு மூழு முதன்மைமுதலியவற்றைப் பெருப்பான்மைபற்றி எடுத்துக கூறும் பகவற்கீதைதானுஞ் சிவபரமாதலை வெளிப்படுத்தும். "சத்தியமுதலியவற்றை இலக்கணமாகவுடைய அம்பிகையோடுகூடிய ஈசானன் முழுமுதல்வன் விண்டு விரிஞ்சன் உருத்திரன் ஏனைபபுமான் முதலியோர் முழுமுதல்வராகார் சத்தமேனே சுருதிகளும் புராணங்களும்பாரதமுதலியவைகளும் அம்பிகையோடுகூடிய சிவபிரானை உட்பொருளாகக்கொண்டுரைக்கும்" என்றற்றொடக்கத்துப் பராசரமுதலியபுராணவசனங்கள் சுருதியினும் மிருதியினும் புராணத்துமுள்ளவசனங்களிற் காணப்பட்ட ஏனைக்கடவுளரைக்குறிக்குங் காரணவாதங்களெல்லாஞ் சிவபரமாதலைத்தெள்ளிதிற்கூறும். ஆகலின், ஏனைக்கடவுளர்க்குக் காரணத்தன்மையைக்கூறும்வசனங்களே பரமசிவன்பான்வந்துமுடிபெய்தும். அப்பரமசிவனுக்குக் காரணத்தன்மையைக்கூறும் வசனங்கள் ஏனைக்கடவுளர்பாற்சென்று முடிபெய்தாவாமென்க.

இனி 'நாராயணனொருவனே யிருந்தனன்' என்றற்றொடக்கத்தனவாக அவனுக்குப்பிரபஞ்சப்படைப்பைக்கிளந்துரைத்தவசனம் ஒருகற்பமுதலிற் பரமசிவன்பானின்று முதற்கட்டோன்றிய நாராயணன் தன்னையொழித்தொழிந்த பிரபஞ்சத்தினைப் படைப்பனெனக்கொண்டு பொருளியைபுசெய்யற்

பாற்றுகலின், அஃதெவ்வாற்றானும் பரமசிவனுடைய முழு முதன்மையோடு முரணுமாறில்லை. மகோபநிடதத்தில் 'நாராயணனொருவனேயிருந்தனன்' என்பதற்குத் "தபோநுதனி னின்றுப்பிறந்தனன்" என்றற்றொடக்கத்து உபபிருங்கணஞ்தி ற்கேற்பச் சிருட்டியின்றொடக்கத்தில் பிரமன் உருத்திரன் முதலியோருதித்தற்கு முன்னர்த் துணையிலியாய் நாராயண ன் பிறந்தானெனப்பொருள்படுதலானும், மகோபநிடதத்திற் பெறப்படும் பூதேந்திரியமுதலியவற்றின் சிருட்டி வரிசையில் அப்புவினிடையேபடைத்த ஒருபிரமாண்டத்து "நாராயண ன் நான்முகனைப்படைத்தனன்" என்னும் பொருட்டொகுதி யுள்ளவனைத்தொகுதிகளிலும் "மாபூதமுதலியவாகவேறுபடும் வீரியத்தையுடையான் பிறந்தனன்" என்றற்றொடக்கத்தன வாக அவ்வாறே கூறப்படுதலின் அவை அதனைமுன்மொழியாக க்கொண்டு அவ்வுபநிடதத்திற்கு உபபிருங்கணமாதல் தெளி யப்படுதலானுமென்க. இங்ஙனஞ் சுருதிபுராணமுதலியவ னைத்தோடு முரணாதவாறு பரமசிவன் சகத்திற்குக்காரணனாத ல் காட்டப்படுதலின், அவனேபரப்பிரமப்பொருளாம். அற்று கலினன்றே மந்திரம் "இருதம் சத்தியம் பரப்பிரமம்" என்ற தூஉமென்க. 'விரூபாக்கன்' என்னுமபிதானச் சுருதியானும், கூர்மபுராணத்தில் "இருதஞ்சத்தியமென்னுமந்திரத்தான்மா தேவனை ஈசானனையிறைஞ்சுக" வென்று சிவவணக்கத்தில் விநியோகிக்கப்படுதலானும், போதாயனசூத்திரத்தின் மாதே வனதுபாதோதகவிதியைக்கூறுதுமென்றெடுத்து "இருதஞ்ச த்தியமென்னுமந்திரத்தாலாசமிக்க" வென்று சிவபாதோதக விதியில் விநியோகிக்கப்படுதலானும், யோகயாஞ்ஞியவற்கிய த்தில் "அன்றியுங் கார்க்கீபிரமபுரமாகிய தகரபுண்டரீகத்தின டுவே பரமான்மாவும் பரமானந்தவடிவனுங் குருவருளாலறி யற்பாலனும் புருடனு நீலலோகிதனுமாயுள்ள பிரமப்பொரு

ஊ யோகப்பயிற்சியினுனே நல்லோர் பார்க்கின்றவர் நீயும் அவ்வண்ணஞ்செய்க" வென்று முன்னையனுவாகத்தால் விதிக்கப்பட்ட தகரவித்தையால் உபாசிக்கப்படுந் திருவுருவைக்காட்டி அதனேடொருவாக்கியப்படுத்திப் புலப்படுத்தலானும், இம்மந்திரஞ் சிவபரமாதல் வெளிப்படையாம்.

இனி "நாராயணபரப்பிரமம்" என்றதூஉம் நாராயணற்கு சிவபிரானேடுவேறுபாடின்மையைக்கொள்ளுங்கால் அவ்வாற்றானு மூரணுது. வேறுபாடுகொள்ளுங்கால் நாராயணன் பரப்பிரமப் பொருளேப்பாவித்து அதுவாயினனென்றுற்றுமைசெய்க, ஒருவித்தையில்உபாசிக்கப்படுபவன்உபாசிப்பவனுதல்கொண்டு சுதந்திரனுகவும் பரதந்திரனுகவுங் கூறப்பட்ட விருவருக்கு உள்ளவாற்றுற் பரப்பிரமத்தன்மை செல்லாமைநேர்ந்துழி அங்ககுணவிரோதாதிகரண நியாயம்பற்றிப் பரதந்திரன்பால் அவனுந்தன்மையைக்கூறுதலேயே முக்கியப்பொருளாகக்கோடலின்: "அங்ககுண விரோதத் தங்கமே கொள்க—வதன்பொருட்டுக்குணமடுத்தலான" வென்னுமதிகரணத்தில் ஓர்பகன்முதலாகத் தீக்ஷைசெய்துகொள்ளுமிடங்களில் தீக்ஷிணீயை சோமயாகமென்னுமிரண்டற்கும் விதிவாக்கியத்திற் பெறப்படும் பர்வகாலஞ்சம்பவிக்கமாட்டாமையின் இரண்டனுளொன்றைத்தள்ளுதல் இன்றியமையாவிடத்துப் பிரதானத்தைக் கொள்ளுதல்பொருத்தமாதல்பற்றிக் குணமான தீக்ஷிணீயையினையேதள்ளல் வேண்டுமென்று துணியப்பட்டது.

'நாராயணனினும் பரப்பிரமஞ் சிறந்தது' என்னும் பாசுபதவியாக்கியானத்தினுங் குற்றங்காண்கின்றிலம், பிரதானத்திற்கேற்பாண்டிவ்வாறுபொருடணியப்பட்டுழி "நாராயணன்

பரப்பிரமம்" என்னுமற்றைச்சுருதிக்கே "வேற்றுமையுருபு
கள்சுப்பெறுந்தொகுமே" என்னுஞ்சூத்திரம்பற்றிஐந்தாவதற்
குச்சுவ்வென்னுமாதேசங்கற்பித்தல் பொருந்தமாகலின். இ
லிங்கபுராணத்து மாலிங்கோற்பத்திக்குமுன்னர் பிரமநாராய
ணர் தம்முண்முரணி 'நானேயனைத்திற்குமேலானேன்' என்
று விவாதஞ்செய்யலுற்றுழி 'நானேபரப்பிரம'மென்றெடுத்த
நாராயணவசனம்,"மாதேவனுன் என்னைநோக்குக பயந்தவிர்
கபேராற்றல்படைத்தநீயிர் என்வடிவிற்பூண்டுத்தோன்றினீர்
விண்டூஉ பிரமன்விண்டுசிவனென்னுங்குறிகளானும் தோற்ற
நிலையிறுதியென்னுந்தொழில்களானும் அகளனும் பரமேசு
னுமானயானே மூவராகவேறுபட்டேன் விண்டூஉ மோகந்த
விர்க" என்றற்றொடக்கத்து (அவர்விவாதத்தையொழித்தரு
ளும் பொருட்டு மாலிங்கநடுவில் வெளிநின்ற) பசுபதியின் ற
த்துவவுபதேசத்தானே பிரமன் றன்னுயர்ச்சிகூறியவசனத்
தொகுதிபோல ஒழிக்கப்படுதலின், அவனுக்குப் பரப்பிரமத்
தன்மையைநாட்டுதல்செல்லாதென்க. இவ்வாறுசுருதியிற்பெ
றப்படுஞ் சிவபிரானது பரப்பிரமவியலினைச் சர்வஞ்ஞசிகாம
ணியும் பகவனுமான வாதராயணாசாரியனும் பிரமமீமாஞ்சை
யில் 'அங்குட்ட' வாக்கியஞ் சிவநாமமான ஈசானசத்தமுடை
மையைபற்றிப் பிரமபரமென்று துணிதலானும், மாபாரதத்தில்
"முத்திடுந்தருமனென்பானறப்பெருந்தாருமுன்னிற்- பார்த்
தனத்தாருவுக்கோ ரடிப்பெரும்பணையாம்வீமன்-சீர்த்திடுங்கி
ளையாம்பூவுங்கனிகளுஞ்சீர்த்திசான்ற மாத்திரைமைந்தர்கண்
ணன்விப்பிரர்பிரமமாத்தூர்" "தேவர்கடமக்குத்தெய்வம்வி
ண்டுவிப்பிரர்க்குத்தெய்வம்- பாவகன்றனுமேலாம்பிரமமும்ப
னைத்தோண்மின்னார்க்- காவதோர்தெய்வங்காந்தனூழிசூழுல
குக்கெல்லா- மேவருந்தெய்வமாவாரந்தணரொன்பமேலோர்"
என்றற்றொடக்கத்திடங்களிற்பிறிதொருபதத்தோடு சார்த்தா

[illegible]னும்,
[illegible] யதுபயமுனைவெளியிட்டான். “முத்திமிந்தரும
னென்பானைநப்பெறுந்தாரு”வென்னுஞ்சுலோகத்திற்சொன்ன
ன்றுணைவலியினாலும்பிராமணராசிர்வாதத்தினாலும்பாண்டவ
ர்க்கு வென்றியெய்திற்றென்பது வெளிப்படுதலின் அவரது
வென்றிக்குக்காரணமானகண்ணற்கும் பிராமணர்க்குமிடை
யே அவர்தம்மோடொப்பவேராகவுருவகஞ்செய்யப்பட்டபிர
புசந்தப்பொருடானும் அவ்வியல்பிற்றாகவேகோடற்பாற்று.
அப்பொருடான்யாவனெனின்;— பாரிசேடவளவையானும்
பொருந்தும்மாற்றானும்அப்பொருள் சிவபிரானேயென்பது ஒரு
தலையாலுணரப்படும்; மோக்கதருமத்தில் “பண்டவன்றன்
னுன்முனிந்திடப்பட்டபகைஞராச்சவட்டினைபற்றவ- வண்
டர்நாயகனையளப்பரும்பெருமையாதியையழிவிலாவரனைச் -
கெண்டையந்தடங்கணுமைப்பெருமாட்டிகேள்வனைத்தேவர்
கடேவை- மண்டமாதரவானியதியினென்றுமேத்துதிபார்த்த
னிமன்னே” என்றுபார்த்தனைநோக்கிக்கண்ணன்கூறியவசன
த்தானும், அசுவமேதப்பிரகரணத்திற் “குருகுலத்தவர்க்கோர்
மதலையாய்கித்தகொற்றவேல்வேந்தனீகேண்மோ- வொருவுறு
க்கேண்மையுடையனாமெல்லாமுவன்றிருவடிக்கன்பராவேம்-
பெரிதுபற்றவன்றனருள்சுரந்தளிக்குநமக்கெலாம் பெருமை
சேரவன்ற - னருளினாலவனிமுழுதுமோர்குடைக்கீழாளுமி
வ்வரசியாமடைந்தேம்” என்றெடுத்துக் “காதுதல்வல்லவல்
வில்லாண்டகைத்துரோணன்கன்ன- னாதியர்தங்களாலேபுர
ந்திடப்பட்டவப்பேர் - மாதிறற்சேனைதன்னைவல்லவில்லாளு
ம்பல்வே-றோதுருவுடைமகேசனொருவன்மற்றன்றிமாதோ -
மற்றெவன்மனத்தினேனுந்தடுத்தெதிரேறுமாற்றல்- பெற்றவ
னுளைத்தியந்தபரிசைபதிமுடித்தசோதிக்- கற்றையஞ்சடை
யாதேவன்கருணையாற்றானேயுன்றன்-பற்றலர்ப்படுத்துவாகை

புனைந்தனைபாராள்வேந்தே" என்றுஉதிட்டிரனைநோக்கி வீம
சேனன்கூறிய வசனத்தானும், பாத்மபுராணத்தில் "மாயமிக்
கயர்தரவல்லனாய்விண்டுகூ - றாயவக்கண்ணனேண்டமருமற்ற
ன்னவன்-மேயசம்மானையான்மேவியும்வயினுமக்- கேயபல்லு
றுதியும்மறிவுறுத்திடுவரோ" என்றுவேட்டுருவிடுத்தசிவபிரா
ன்பார்த்தனைநோக்கி யருளிச்செய்தவசனத்தானும், சிவபிரா
னதுதிருவருளானே பாண்டவர்க்குவென்றியெய்திற்றென்னு
மிப்பொருள் தெள்ளிதிற்பெறப்படுதலானும், 'யாண்டறமு
ண்டு ஆண்டுவென்றியுளதா' மெனை அறம்வென்றிக்குமூலமா
தல் ஒருதலையான் எல்லாராலுமறியப்பட்ட தொன்றாகலின்
அதனை அறிவுறுத்துமுகத்தானே வென்றிக்குபாயமாம்வேதம்
பிரமசத்தப்பொருளாதற்கு இடனுளதாயினுமாண்டுச்சேதன
வுறுப்புக்கடம்மானேசாவயவவுருவகஞ்செய்தலின் ஈண்டை
ப்பிரமசத்தத்திற்குச் சேதனப்பொருள் இன்றியமையாதாக
லின் சத்தரூபமானவேதம் பொருளாதல செல்லாமையானு
மென்க. "தேவர்கடமக்குத்தெய்வம்விண்டு" என்றெழுந்த
சுலோகத்தின்கணுள்ள பிரமசத்தப்பொருளுஞ் சிவபிரானே
யென்பது இவ்வாறே துணியப்படும்; "வானவர்க்கொருநீபி
ராமணனை-மானவர்க்கியான்மன்பிராமணனேவென்-பிராம
ணனையன்றே பிராமணன்வழிபடும்" என்றற்றொடக்கத்துச்
சாந்தோக்கியோபநிடதத்தும் "நிருபர்தெய்வமாநேமியிந்திர-
னரியவிப்பிரர்தெய்வமோங்கெரி- கிரணமாயிரங்கெழுமுசூரி
யன்-பிரமனேடுயர்பிநாகதாரியே- அதலான்மிகுமூக்கத்தன்பு
ட-னேதுமீசமாயுகத்தையுற்றரோ- வாதிருத்திரவந்தனனை-
மேதினீசனைச்சரணமெய்துக" என்றற்றொடக்கத்தனவாகவரு
ங்கூர்மபுராணமுதலியவற்றின்கணுள்ளவசனங்களினுஞ் சிவ
பிரான் பிராமணத்தெய்வமாதலோதப்படுதலின். இவ்வாறுசி
வபிரான் பிரமப்பொருளாதறுணியப்படுதலின், பரசிவபிரா

னினுமேம்பாடுடையனெனப் பிறனொருகடவுட்குயர்ச்சி கற்பித்ததூஉம் அக்கடவுளாற் சிவபிரானுக்குச் சிருட்டிக்கப்படுதல் நியமிக்கப்படுதல்களைக் கற்பித்ததூஉமாயவெல்லாங் கருவற்றொழிந்தமைகாண்க.

"அங்கிகடவுளர்க்கவமன்விண்டுபரமன்" என்றற்றொடக்கத்துத்தீக்கிணீயையிளைக்குறிக்கும்அருத்தவாதமும்"மாறுபாடின்னேருணவாதமாகும்" என்னுநியாயத்தானேபுனைந்துரையாகவேனும் பிறிதொன்றாகவேனும்பொருத்துதற்பாலதாம். அற்றேல், அங்கியின்அவமத்தன்மையும்விண்டுவின் பரமத்தன்மையும் அவரொழிந்த ஏனைக்கடவுளரினிடையார்தன்மையும் வாய்மையாகாதவழி "அங்கிகடவுளர்க்கவமன்விண்டுபரமன்' என்று இருமருங்குள்வைத்துக் கடவுளரையெடுத்துத் தீக்கைபுரிகவென்றோதுந் தீக்கிணீயைக்குச் சோமத்தில்வேட்கப்படுங் கடவுளரெல்லாரையுங் கொள்ளுந்தன்மை பெறப்படாது; பெறப்படாதாகவே, "கோடற்பொருட்டாதானம் வேண்டி-முன்னையிட்டியதன்பொருட்டாகலின்" என்னுமதிகரணத்திற் சோமவேள்வியில் வேட்கப்படுங் கடவுளரைக் கொள்ளுதற்பொருட்டெழுந்த தீக்கிணீயை யென்னும் வேள்வியாற்றானே *பிரசங்கம்பற்றி அங்கவேள்விகளிலுங்கடவுளரைக்கொள்ளுதல் பெறப்படுதலின் சோமாங்கவேள்வியிற் கடவுளரைக்கொள்ளுதற்பொருட்டு மறித்தும் அங்கியாதானஞ்செயற்பாற்றன்று" எனப்போந்ததுணிபுரைக்குஞ் சங்கிரகணகாண்டத்திற்றீக்கிணீயைவேள்வியை நிரூபித்து "அதன்றுப்பியைபினேனைக் கடவுளர்-கைக்கொள்ளுதற்றென்கேட்க

* பிரசங்கமாவது முதற்கணவதேவாசிரியன் அமுதுசெய்தற்கட்டவறுகலையடிசில் ஆசிரியனையன்றியும ஒருதலையாகவலங்கமட்டிடற்குரியனுயப்பினவந்த மருகனுக்குமுபகாரமாதலபோல ஒன்றன்பொருட்டுசெய்தவினை மற்றொன்றற்குமுபகாரமாதல். இது சிவஞானபாடியத்துட்கண்டது.

ப்பட்டு. என்னுமதிகரணத்தில் "தீக்கிணீயையிற்கொள்ள ப்பட்டகடவுளர்க்கு ஆரோபிதஸம்ஸ்காரஸம்யோகமுண்மை யின் சோமவேள்வியிற் றீக்கிணீயையிலாதானஞ்செய்யப்பட் ட வங்கி சோமப்பொருட்டோம்பப்படும் கருமந்தோறுமாதா னப்வேண்டற்பாற்றன்று" எனப்போந்ததுணிபுரைக்கும் வா தையுண்டாம்பிறவெனின்;—அற்றன்று, "அங்கிகடவுளர்க்கவ மன்விண்டுபரமன்" என்புழி வலியுடையவனேகசுருதிகளின் விரோதம் வருதலானும், உபசரிதப்பொருள் கொள்ளுமிடத் துந் தீக்கிணீயைவேள்விக்குக் கடவுளரைக்கொள்ளுதல் பய னுமென்னும்பொருட்கு விரோதமின்மைபற்றித் தன்பொரு ட்கட்பிரமாணமாதலெடாபபப்படுதலானுமென்க. அஃதேல், அங்கிக்கும் விண்டுக்குந் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி இலவழி இருமருங் குளடக்கிக்கொள்ளுதல் பெறப்படாமையின் கடவுளரெல்லா ரையுங்கொள்ளுதல் செல்லாதாலோவெனின்;—அற்றன்று, அவ்விருவர் தாழ்ச்சி யுயர்ச்சி வரம்புபற்றி அவர்தம்மைக்கொ ள்ளுதல்பெறப்படினும் அப்பேறின்மை அவ்வண்ணமே நிலை யுதலின், தாழ்ச்சியுயர்ச்சியுடைய விருகடவுளர் வேள்விபற் றி அவரிடைப்பட்ட ஏனைக்கடவுளரைக்கொள்ளுதல் பெறப் படாமையினென்க. இனி வசனவலியானே இருபாலாரை க்கொள்ளுதல்பற்றி எல்லாக்கடவுளரையுங்கொள்ளுதல் பெ றப்படுமெனின்;—அங்ஙனமாயின் வசனவலியானே அங்கி விண்டுவென்பார் வேள்விகள்பற்றிக் கடவுளரெல்லாரையுங் கொள்ளுதல் பெறப்படுமென்றும். "சூர்ப்பத்தானே யோமி த்திடுக-வதனானன்றேயன்னமடப்படும்" என்புழிச் சூர்ப்பத் தின்கண் அன்னகரணத்தன்மை துதிபற்றியன்றி அஃதோம சாதனமானவன்னத்திற் குபயோகமாதல்பற்றியன்று; அது போல, அங்கிக்கும் விண்டுக்கும் அவமத்தன்மை பரமத்தன் மை கூறியதூஉந் துதிபற்றியன்றி ஏனைக்கடவுளரைக்கொள்

ளுதற் குபயோகமாதல்பற்றியன்றென்றுகொண்டு, விரோத ம் ...ன்றுமின்றென்க. இனி உண்மையாகநோக்குமவ ழி ஈண்டை 'அவம' 'பரம' சத்தங்கள், தாழ்ச்சி உயர்ச்சிகளை உணர்த்தவந்தனவல்ல. மற்றென்னையோவுணர்த்தவந்தனவெ னின்;—முடிவுமுதலுமுணர்த்த வந்தனவென்க; "அங்கிகட வுளர்தொகுதிக்கு முன்னைப்பிரதமன் விண்டு உத்தமன்" எ ன்று தீக்கிணீயைக்குக் கடவுளைக்கொள்ளுதலைப் பயனெ னறுணர்த்தற்கேயெழுந்த மந்திரத்தின்கணுள்ள 'பிரதமன்' 'உத்தமன்' என்னும் பதங்களான் அவ்வாறு வெளிப்படுதலி ன், ஈண்டை யுத்தமபதத்திற்குப் "பிரதமவிருக்கினைமுப்மு றைநகூறுக" வென்புழிப்போலப் பிரதமபதத்தொடர்ச்சிபற் றி அதற்கு றுதலையானகடைமைப்பொருள் போதலானும், "கடவுளர்க்குப்பிரதமனை அங்கிவருக" "கடவுளரின்முகமு முதல்வனுமானவங்கி" "அங்கியைமுகமாகவுடையகடவுளர்" என்றற்றொடக்கத் தனேகமந்திரப்பிரமாணங்களில் அங்கிக்கு முதன்மைகூறப்படுதலின் 'அவம' பதத்திற்கு யாங்கூறிய பொருளே ஈயின்றியமையாமையானுமென்க.

ய

இனி "அவனதுநெற்றியினின்று முக்கண்ணனுஞ் சூலபா ணியுமானபுருடன்றோன்றினன்" "இவ்விருவிபுதத்தலைவரும் என்னருள்வெகுளிகளாற்பிறந்தோர்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிமிருதிகளில் உருத்திரன் நாராயணனாற் சிருட்டிக்கப் படுதலைக் கூறியனவெல்லாம் ஓர்கற்பத்துச் சங்காரவுருத்திர வடிவானே அவன்பால்வெளிப்பட்டருளியதைப் பொருளா கக்கொண்டனவாம், "யானும் ஓர்கற்பத்திறுதியில் கோரவடி வோடு சூலபாணியாய்வெகுளிக்காலை உன்முகத்தின்கண்வெ ளிப்பட்டு உனக்குப்புத்திரன்போலாவேன்" என்று கூர்மபு ராணத்தில் உருத்திரன்நாராயணனுக்கு வரமளித்தலைக்கூறும்

ஆசனித்திரானே அப்பொருள்புலப்படுதலின். "அந்தப்பிரபுவி ன் அங்கத்தில் நீலலோகிதகுமாரன்றோன்றினன்" என்றற் றொடக்கத்து வசனங்களில் உருத்திரனுக்குப் பிரமன்பாற் றோற்றம்கூறியதூஉம் அவ்வாறு பிரமனுக்கு உலகசிருட்டி வி ருத்திசெய்தற்கேற்றதோர் உபாயங்காட்டி அருள்வழங்க அ வன்கண்வெளிப்பட்டருளியதைப் பொருளாகக்கொண்டதா ம், "பரமேசுரனாலேவப்பட்டுப் பிரமனுக்கனுசனான நீலலோ கிதமகேசன் அவனுக்குப் புத்திரனாய் அருள்பாலிக்கின்றான்" என வாயவ்வியசங்கிதையிற் கூறுதலானும், "முழுவாயிருவர் யில்லானு ஞானமுதலியவற்றையுடையானுந் தாரகமுதலிய ஞானங்களை ஏவுவோனும் அணிமாமுதலிய இயற்கை ஐசுவரி யங்களையுடையானும் பிரபுவும் வியாபகனுமானதேவன் சிருட் டியின்பொருட்டுப் பிரமனெற்றியின்கண் வெளிப்பட்டருளி னான்" என்று பாரதத்திற் கூறுதலானுமென்க. "இவ்விருவி புதத்தலைவரும்" "பிரமன்றனுமனுத்தக்கன்" என்றற்றொ டக்கத்தனவாக உருத்திரனுக்குப் பிறனுனியமிக்கப்படுதலைக் கூறும்வசனங்களும், 'அரியின்வெகுளியிற்றோன்றினன்' என் னும் விசேடணத்தானும், 'தாணு' முதலியபதங்களானும், பிர மநாராயணர்பாற்றோன்றிய அமிசவிசேடவிடயமாகத் துணி யப்படும். 'தாணு' சத்தம் நான்முகன்பாற்றோன்றிய உருத்தி ராவதாரவிசேடநாமமாம், ஆதித்தபுராணத்து அவனையேசுட் டி "அன்றுதொட்டு விசுவான்மாவானவன் நல்லமக்களைப்பிற ப்பித்திலன் தாணுவைப்போலசைவற்றிருத்தல்பற்றித் தாணு வெனப்பட்டனன்" என்று ஆண்டுத்தாணுவென்னும்பெயர் க்கு நிர்வசனங்கூறுதலானும், மாபாரதத்தில் "எவ்வழிப்பூத நாதன் சிருட்டித்து" என்னுஞ்சுலோகத்தானே மைநாகத்து பாசிக்கப்படுஞ் சிவபிரானுடைய சந்நிதியைக்கூறி "நானு நா ராயணனும் பிரமனும் யமனும் தாணுவுமென்னுமைவரும் ப

ல்லாயிரம் யுகங்களைச்செல்லப்பரமான்மாவையுபாசிக்கின்றும்'' எனவுருமடுக்கசுலோகத்தில் அத்தாணுவினை உபாசிப்பவா கோடியுட்சேர்த்தோதலாலும், இராசதருமத்தில் ''சூலத்தைப் படையாகக்கொண்ட அப்பகவன் மறித்தும் எண்ணமுற்று ஒவ்வொருதொகுதிக்கும் ஒவ்வொருவனை நாயகனாக்கினன்'' என்றோதி ''அப்பிரபு மகான்மாவும் நித்தனு மாதேவனும் ஈசானனுமானவிசாலாக்கனே உருத்திரக்கடவுளைப்படைக்கச் செய்தனன்'' என்று சிவபிரான் பிரயோகசிதருட்சேர்த்தலானும், 'தாணு' 'விசாலாக்கன்' முதலியபதங்களாற்கூறப்படும் உருத்திரனுக்குப் பரமசிவனின்வேறான ஓரவதாரமூர்த்திரத்தன்மை வெளிப்படுதலானுமென்க.

'விசாலாக்க' பதத்தானுந் தாணுவேகூறப்படும், பிரமனுலியற்றப்பட்ட நீதிசாத்திரத்தையெடுத்துச்சுட்டிப் ''பகவனுஞ் சங்கரனும் பல்வேறுருவனுஞ் சிவனுந் தாணுவும் உமாபதியுமானவிசாலாக்கன் அந்த நீதியை முன்னர்க்கைக்கொண்டனன்'' என்று அவன்பால் அப்பதத்தைப்பிரயோகித்தலானும், அதன பின்பு ''பண்ணிலாயிரமுருத்திரர்தோன்றுதற்கிடமாய்ப்-பண்ணவர்க்கொருதலைவனுய்ப்பகவனுய்நித்த-மண்ணுநாசமில்லாவமிர்தவுயிர்க்குயிராகுங் - கண்ணுதற்சிவன்யுகந்தொறுங்கட்டியவாயுள்- வரமதின்றியேகுறைதலைத்திருவுளமதித்துப்-பிரமனோதியபெரும்பொருளுடையவந்நூலை- யொருசுருக்கமாவோதலினதுவிசாலாக்கப்- பெரியபேர்படைத்திட்டதிந்திரனதைப்பெற்றுன்'' என்று இராசதருமத்திற்றனே அவனுற்சுருக்கப்பட்டநீதிசாத்திரத்திற்கு 'வைசாலாக்க'மெனப்பெயர்தந்தோதுதலானுமென்க. இனிப்புராணமுதலியவற்றில் ஓரோவிடங்களில் 'உருத்திரன் நாராயணனுனியமிக்கப்படும்'' என்று கூறுய்வசனங்களில் அவதாரவேறுபாட்

டைக்குறிக்கும் பதமேனும் இலிங்கமேனும் இல்வழி ஆண்டுப்
பரமசிவன் அவனுனியமிக்கப்படுதல் பொருந்தாமையானும்,
"அரிபுராணத்துமேளாதுமத்தாழ்வுதாந் - தெரியிலிந்தப்பரசிவ
தேவனின்-வரும்விபூதிவுருத்திரயக்கணர்க்-குரியவாகுமொரு
தலையாகவே" என்று வியாசபுராணத்திற் கூறுதலானும், அமி
சபேதவிடயமாதல் வச்சிரலேபமாக நாட்டப்படும் ஆகலின்,
முழுமுதன்மை அனைத்தையுமதிட்டிக்குந்தன்மை பிறனுனி
யமிக்கப்படாமைமுதலியகுணங்களையுடைய பரப்பிரமப்பொரு
ளள் பரமசிவனே யென்றற்கட் சுருதிமிருதிபுராணமுதலிய
வெல்லாந் தம்முண்முரணுமையின், அப்பரனே மேலான உ
றுதிப்பொருளைக்காதலிப்போரால் உபாசிக்கற்பாலனுஞ் சர
ணடையற்பாலனுமாம்; "காரணன்றன்றியானிக்கற்பாலன்"
"எவன்பிரமனை" என்றற்றொடக்கத்துவசனங்களும் அவனை
யே உணர்த்துவனவாகலானும், "எவன்பிரமனை" எனவருஞ்
சுவேதாச்சுவதரமந்திரமும் 'மாதேவனுனாசுவரனைஇருதஞ்சத்
தியமுதலியமந்திரத்தாலிறைஞ்சுக' "எவன்பிரமனை" எனவரு
மந்திரத்தாலீசுரனிடத்தான்மாவையர்ப்பணஞ்செய்க" என்
றுகூர்மபுராணத்துச்சிவபூசையில் விநியோகிக்கப்படுதல்பற்
றிஅச்சிவபிரானைவிடயமாகவுடத்தாதல் வெளிப்படையா
தலானும், அதர்வசிகைமுடிவில் "ஏனையவற்றையெல்லாங்கை
விட்டுச்சுபத்தைச்செய்யுஞ் சிவபிரானொருவனே தியானிக்கற்
பாலன் அதர்வசிகைமுற்றிற்று" எனமற்றையனவெல்லா
வற்றையுமொழித்துச் சங்கரனை சிவபிரானுக்குத் தியானி
க்கப்படுந்தன்மையைவிதித்து இனி உபதேசிக்கத்தக்கதில்
லை என்று துணியும்பொருட்டு அப்பொருட்கட்டான்முடிவு
றுதலைத் தானேகூறிநிலையுறுதலானுமென்பது.

வேதமொன்றனுமகோததிமேவநன்
னீதிமத்துநிறீஇத்திரித்துக்கடைந்
தாதரத்திற்சிவகர்ணவாரமிர்
திதெடுத்தனமிவ்வுலகுண்ணவே.

வேறு.

திரத்தினீண்டெடுத்தியம்பிடநியாயமாஞ்சிலையி
னுரைப்பினின்மலமாகியவொப்பில்வேதாந்தப்
பருத்தமாமணித்தீபமிப்பாருளோர்காண
வரத்தினோங்குபூதேசனைவிளக்குகமாதோ.

ஆருமுற்றவவித்தினுள்ளங்குரித்தெழுந்த
வாரருட்சிவபத்தியாங்கற்பவல்லியினைத்
திரர்சைவகர்ணாமிர்தத்தீஞ்சொனீருகுத்துக்
கூருந்துன்மதிக்கோடையைமுருக்கியோம்புகமய.

வேறு.

நாமகள்கொழுநன்பரித்திடவவன்றனுவிடையமர்வது ளப், பூமகள்கொழுநன்றரீஇப்பெரிதெய்தப்பொலிவது பொருவிலாழ்தவள, மாமதிமுடித்தசிவபிரானுடற்காடியி திவதூஉமான, தூமதிவிளக்காஞ்சொற்பிரமத்தைத் தேத்துதித்திறைஞ்சுதுமே.

சித்தாந்தமுற்றிற்று.

சிவகர்ணாமிர்தமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.